

ସ୍ଵୀକାର

The Sweekar **स्वीकार**

www.sweekarweekly.com

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସମ୍ପାଦକ : ଏ ଶରତ ନାରାୟଣ ବେହେରା

RNI No. 66443/94

ରେଳ ବଜେଟରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ୯୭୩୪ କୋଟି

ସମ୍ବଲପୁର: ରେଳ ବଜେଟରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆଶାଠାରୁ ଅଧିକ ମିଳିଛି । ଅଶ୍ଵିନୀ ବୈଷେବ ରେଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେବା ପରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ୨୦୨୧-୨୨ରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ୫୫୨୮ କୋଟି ମିଳିଥିଲା । ରେଳ ବର୍ଷ ୭୬% ବଢ଼ିଛି ଅନୁଦାନ ।

କେନ୍ଦ୍ରରେ ମୋଦି ସରକାର ଆସିବା ପରେ ରାଜ୍ୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ରେଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ୨୦୧୯-୨୦ରେ ୪୫୬୮ କୋଟି ଏବଂ ୨୦୨୦-୨୧ରେ ୪୮୮୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା । କଂଗ୍ରେସ ନେତୃତ୍ଵାଧୀନ ଉପା ସରକାରଙ୍କ ୨୦୦୯-୧୪ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟକୁ ୨୦,୬୨୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅପରପକ୍ଷେ ମୋଦି ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ୨୦୧୪-୨୩କୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଗଲେ ୪୫,୩୨୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ରାଜ୍ୟର ରେଳ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଛି । ୨୦୦୯-୧୪ ମଧ୍ୟରେ ରେଳ ବଜେଟରେ ହାରାହାରି ୮୩୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୪-୨୩ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ୫୦୨୯ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।

୨୦୨୨-୨୩ ରେଳ ବଜେଟରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରୋଡ୍-ବଲାଙ୍ଗୀର ରେଳପଥକୁ ସର୍ବାଧିକ ୮୯୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଅନୁଗୁଳ-ସୁକିନ୍ଦା ରେଳପଥ ପାଇଁ ୪୭୫ କୋଟି ଟଙ୍କା, ହରିଦାସପୁର-ପାରାଦୀପ ପାଇଁ ୮୫ କୋଟି ଟଙ୍କା, ତାଳଚେର-ବିମଳାଗଡ଼ ପାଇଁ ୨୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କା, ଜୟପୁର-ମାଲକାନାଗିରି ପାଇଁ ୧୩୩ କୋଟି ଟଙ୍କା, ଜୟପୁର-ନବରଙ୍ଗପୁର ପାଇଁ ୮୧ କୋଟି, ନୂଆପଡ଼ା-ଗୁଣ୍ଡାପୁର ପାଇଁ ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଏବେ ଘୋଷଣା ହୋଇଥିବା ରେଳ ବଜେଟରେ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଓ ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟୟବରାଦ ନେଇ ସୁନ୍ଦରା ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ପ୍ରକଳ୍ପର କଲେବର ବୃଦ୍ଧି, ବିଲଡିଙ୍ଗ ନିର୍ମାଣ, ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ ଭଳି ବହୁ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଅନୁଦାନକୁ ହିସାବକୁ ନେଲେ ୯୭୩୪ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ହେବ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଏ ବର୍ଷ ରେଳ ବଜେଟରେ ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ପୂର୍ବତନ ରେଳପଥରେ ବି ବଢ଼ିଛି ଅନୁଦାନ । ପୂର୍ବତନ ରେଳପଥକୁ ମୋଟ ୧୧୫୪୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପ୍ୟାକେଜ୍ ଘୋଷଣା ହୋଇଛି ।

ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରୋଡ୍-ବାରଙ୍ଗ ଚୂଡ଼ାୟ ରେଳ ଲାଇନ୍ ପାଇଁ ୧୬୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ବଲପୁର-ଚିଲିକାଗଡ଼ ଚୂଡ଼ାୟ ରେଳ ଲାଇନ୍ ପାଇଁ ୯୯ କୋଟି ୫୩୩ ଲକ୍ଷ, ସମ୍ବଲପୁର-ତାଳଚେର ଚୂଡ଼ାୟ ରେଳ ଲାଇନ୍ ପାଇଁ ୧୭୨.୫୦ କୋଟି, ଚିଲିକାଗଡ଼-ବିଜୟନଗର ଚୂଡ଼ାୟ ରେଳ ଲାଇନ୍ ପାଇଁ ୯୬୧ କୋଟି, ବାମନାପାଣି-ଦୈତାରୀ-ଚମକା-ଜଖପୁରା ଚୂଡ଼ାୟ ରେଳ ଲାଇନ୍ ପାଇଁ ୩୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶାକୁ ନୂଆ ରେଳ ଲାଇନ୍ ପାଇଁ ୧୮୦୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ମିଳିଥିବା ବେଳେ ଦ୍ଵିତୀୟ ରେଳ ଲାଇନ୍ ପାଇଁ ୩୬୪୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟବରାଦ ହୋଇଛି । ସେହିପରି ଟ୍ରାଫିକ ସୁବିଧା ପାଇଁ ୩୫ କୋଟି, କମ୍ପ୍ୟୁଟରାଇଜେସନ୍ ୩୩ କୋଟି, ରାଜିଷ୍ଟ୍ରି ପାଇଁ ୧୪.୫ କୋଟି, ଲେଉଟଲ କୁସି ପାଇଁ ୨୧ କୋଟି ବ୍ୟୟବରାଦ ହୋଇଛି ।

ରୋଡ଼ ଓଭରବ୍ରିଜ୍ ଓ ରୋଡ଼ ଅଣ୍ଡରବ୍ରିଜ୍ ପାଇଁ ୩୯୬.୯୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟବରାଦ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଟ୍ରାକ୍ ନବୀକରଣ ପାଇଁ ୪୫୬.୧୪ କୋଟି, ପୋଲ କାମ (ବ୍ରିଜ୍ ଡ୍ରାକ୍) ପାଇଁ ୩୮.୫୭ କୋଟି, ବିଦ୍ୟୁତୀକରଣ ପାଇଁ ୫୧.୯୫ କୋଟି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୈଦ୍ୟୁତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ୬୫୬.୩୬ କୋଟି ବ୍ୟୟ

ହୋଇଛି । ତେବେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ସୁବିଧା ପାଇଁ ୩୦୪.୧୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟବରାଦ ରହିଛି । କେନ୍ଦ୍ର ରେଳମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅଶ୍ଵିନୀ ବୈଷେବ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପୂର୍ବରୁ ରେଳ ବଜେଟରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଅବହେଳା କରାଯାଉଥିଲା । ମାତ୍ର ଏଥର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ସବୁ ପୁରୁଣା ରେଳ ଲାଇନ୍ ଓଡ଼ିଶାକୁ ୯୭୩୪ କୋଟି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା କଂଗ୍ରେସ ବା ଯୁପିଏ ସମୟରେ ମିଳୁଥିବା ଅନୁଦାନରୁ ୧୦ ଗୁଣା ଅଧିକ । ୨୦୦୯ ରୁ ୨୦୧୪ ରେଳ ବଜେଟରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ୮୩୪ କୋଟି ମିଳୁଥିଲା । ତେବେ ୨୦୧୪ ରେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ମୋଦି ସରକାର ଆସିବା ପରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ରେଳ ଅନୁଦାନ ୪ ଗୁଣା କରିଦେଲେ । ୨୦୧୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ୪୧୨୬ କୋଟି କଲେ । ୨୦୧୯-୨୦ ରେ ଅନୁଦାନକୁ ଆହୁରି ବଢ଼ାଇଲେ । ୪୫୬୮ କୋଟି କରିଦେଲେ । ସେହିପରି ୨୦୨୦-୨୧ ରେ ପୁଣି ୫୨୯୬ କୋଟିକୁ ବୃଦ୍ଧି କଲେ । ୨୦୨୧-୨୨ ରେ ପ୍ରଥମେ ୫୯୨୧ କୋଟି ଦେଲେ । ପରେ କାମରେ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରଗତି ଦେଖି ଆହୁରି ୫୫୦ କୋଟି ସଂଶୋଧିତ ଏଣ୍ଟିମେଟରେ ଦେଲେ । ୨୦୨୧-୨୨ ରେ ମୋଟ ୬୪୭୧ କୋଟି ଦେଲେ । ୨୦୦୯-୧୪ ରେ ଯେଉଁ ପାଖାପାଖି ୮୩୫ କୋଟି ମିଳୁଥିଲା ତାହା ୨୦୨୧-୨୨ କୁ ୬ ହଜାର କୋଟିରୁ ଅଧିକ ହେଲା, ଯାହା ପାଖାପାଖି ୭ ଗୁଣା ବୋଲି ଶ୍ରୀ ବୈଷେବ କହିଛନ୍ତି ।

ଝାଙ୍କରପାଲିରେ ସରପଞ୍ଚ ପଦବୀ ପାଇଁ ୨୭ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ

ସମ୍ବଲପୁର : ଜିଲ୍ଲାର ରେଞ୍ଜାଲି ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଝାଙ୍କରପାଲି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ସରପଞ୍ଚ ପଦବୀ ପାଇଁ ମୋଟ ୨୭ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵିତା କରୁଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟରେ ସରପଞ୍ଚ ପଦବୀ ପାଇଁ ହେଉଥିବା ନିର୍ବାଚନରେ ଏଠାରୁ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵିତା କରୁଥିବା ଜଣାଯାଇଛି ।

୧୯୬୭ ମସିହାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏହି ପଞ୍ଚାୟତରେ ୧୧ ଓଡ଼ିଆ ବର୍ଗମାନ ୫୦୫୯ ଜଣ ଭୋଟର ଅଛନ୍ତି । ଅଣ ସରକ୍ଷିତ ଥିବା ଏହି ପଞ୍ଚାୟତରୁ ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵିତା କରୁଥିବା ଘଟଣା ଅଞ୍ଚଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଷୟ ହୋଇଛି ।

ମୋବାଇଲ୍ ସଂଯୋଗ ନ ଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଗାଁ ଓଡ଼ିଶାରେ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ମୋବାଇଲ୍ ସେବା ପହଞ୍ଚିନଥିବା ସର୍ବାଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଗାଁ ଓଡ଼ିଶାରେ ରହିଛି । ଯୋଗାଯୋଗ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଲୋକସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଶେଷରେ ଥିବା ୫,୯୭,୬୮୧ ଟି ଗାଁ ମଧ୍ୟରୁ ୨୫,୦୬୭ଟି ଗାଁରେ ମୋବାଇଲ୍ ଓ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ସଂଯୋଗ ନାହିଁ । ସେଥିରେ ଓଡ଼ିଶାର ସର୍ବାଧିକ ୬,୦୯୯ଟି ଗାଁ ରହିଛି । ଓଡ଼ିଶା ପଛକୁ ରହିଛି ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଯେଉଁଠାରେ ୨,୨୨୩ ଗାଁ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ୨,୬୧୨ ଓ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ୨,୩୨୮ଟି ଗ୍ରାମରେ ମୋବାଇଲ୍ ସଂଯୋଗ ନାହିଁ । ଆହୁପ୍ରଦେଶର ୧,୭୮୭ ଓ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡର ୧,୧୪୪ଟି ଗ୍ରାମରେ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ସଂଯୋଗ ନାହିଁ । କେରଳ, ପଞ୍ଜାବ, ତାମିଲନାଡୁ ଓ ହରିୟାଣା ଭଳି କିଛି ରାଜ୍ୟ ରହିଛି ଯେଉଁଠାରେ ସର୍ବାଧିକ ସଂଖ୍ୟକ

ଗ୍ରାମରେ ମୋବାଇଲ୍ ସଂଯୋଗ ପହଞ୍ଚିପାରିଛି । ଅପହଞ୍ଚିତ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ଗ୍ରାମରେ ମୋବାଇଲ୍ ସଂଯୋଗ ପହଞ୍ଚାଇବା ଲାଗି ୨୦୦୨ ମସିହାରେ ଯୁନିଭର୍ସିଲ୍ ସର୍ଭିସ୍ ଓକ୍ସିଜେସନ ଫଣ୍ଡ (ୟୁଏସ୍ ?ଏଏଫ୍) ସିମ୍ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସିମ୍ରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ୧୧,୦୦୦ଟି ଗ୍ରାମରେ ମୋବାଇଲ୍ ସଂଯୋଗ ନାହିଁ । ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତଗୁଡ଼ିକରେ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ସଂଯୋଗ ପହଞ୍ଚାଇବା ଲାଗି ଭାରତନେଟ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧୀନରେ ୧,୦୪,୨୫୯ଟି ଗ୍ରାମରେ ଡ୍ରାକ୍-ଫାଲ୍ ହସ୍ତକ୍ଷେପ୍ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ୫୪% ହସ୍ତକ୍ଷେପ୍ ଅକାମି ହୋଇପଡ଼ିଛି ମାତ୍ର ୫୩, ୯୧୩ଟି ଡ୍ରାକ୍-ଫାଲ୍ ହସ୍ତକ୍ଷେପ୍ କାମ କରୁଛି । ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତଗୁଡ଼ିକରେ ଡ୍ରାକ୍ ଫାଲ୍ ହସ୍ତକ୍ଷେପ୍ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଲାଗି ୨୦୧୧ ଅକ୍ଟୋବର ଜାତୀୟ ଅପ୍ଟିକାଲ ଫାଇବର ନେଟ୍‌ଉପ୍‌ର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ୨୦୧୫ ରେ ତାହାର ନାମ ବଦଳାଇ ଭାରତନେଟ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅବହେଳାର ଶିକାର ହେଉଛି ସୁକ୍ଷ୍ମ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ

ସମ୍ବଲପୁର : ଗତ ୬ ବର୍ଷ ତଳେ ସ୍ଥାପିତ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ବରମ ଅବହେଳାର ଶିକାର ହୋଇଛି । ଏହି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟକ ପଦବୀ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବାରୁ ସ୍ଵଭାବିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । କୁଳପତି, କୁଳସଚିବ ଏବଂ ଅର୍ଥ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ପଦବୀ ପୁରଣ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପରୀକ୍ଷା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ପଦବୀ ନାହିଁ ଯୋଗୁଁ ହେବ ଖାଲି ପଡ଼ି ରହିଛି । ଏହାଛଡ଼ା ୯୧ ଜଣ ଠିକା ଭିତ୍ତିକ କର୍ମଚାରୀରେ ପାଠପଢ଼ା ଓ ଅର୍ଥକାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଏହି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ୧୨୫ଟି ଟିଚିଙ୍ଗ୍ ପୋଷ୍ଟ ଏବଂ ୯୦ଟି ନର୍-ଟିଚିଙ୍ଗ୍ ପୋଷ୍ଟ ଦେବାକୁ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ବାରମ୍ବାର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର କୌଣସି ପ୍ରକାର ସୁଫଳ ମିଳିନାହିଁ । ଫଳରେ ଏହି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଅନୁଦାନ ଆୟୋଗର ମାନ୍ୟତା ହରାଇବାର ମଧ୍ୟ ଆଶଙ୍କା ଦେଖାଦେଇଛି । ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଏହି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ବିଫଳ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା କୁହାଯାଉଛି ।

ରାଜ୍ୟର ୨୫୦ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ନେଇ ଗତ ୨୦୧୫ ମସିହାରେ ଏଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୪ଟି ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ, ୧୧ ଟି ସ୍ନାତକ, ୧୦ ଟି ଡିପ୍ଲୋମା ଏବଂ ୧୧ଟି ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ପୋଗ୍ରାମରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ୩୦ ହଜାର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ସ୍ତ୍ଵାୟା ବ୍ୟାପ୍ତ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ବଡ଼ ସିଂଘାର ଗ୍ରାମରେ ୪୦ ଏକର ଜମି ଯୋଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଏହାର ପାଠେରି ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ୧୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ବାର୍ଷିକ ମାତ୍ର ୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନୁଦାନ ଯୋଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ନିଜସ୍ଵ ପାଣ୍ଡିରେ ସମସ୍ତ କାମ ଚଳାଇ ଉତ୍ତର୍ଗତ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଥିବା ବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହାକୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସହଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେଉ ନ ଥିବା ଘଟଣା ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ମହଲରେ ତୀବ୍ର ଅସନ୍ତୋଷ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ, ସମ୍ବଲପୁର

ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ..

ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀ କ'ଣ ଖାଇବେ ?	ଭିନାମିନରେ ଭରପୁର ଆଦ	ଜଡ଼ାର ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ	ଔଷଧରେ ଭରପୁର ବାହାଡ଼ା	ଅରଣ୍ୟର ଉପକାରିତା

ଗୋପାଳପୁର- ସମ୍ବଲପୁର ରେଳପଥ ଠ ସଂସଦୀୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସଂଯୋଗ କରିବ

ବହୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଗୋପାଳପୁର- ସମ୍ବଲପୁର ପ୍ରସାରିତ ରେଳପଥ ପାଇଁ ଚଳିତ ରେଳବଜେଟରେ ଚୋକନ ଅର୍ଥମଞ୍ଚର ହେବା ସହିତ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିମନ୍ତେ ବିସ୍ତୃତ ପ୍ରକଳ୍ପ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ନୀତି ଆୟୋଗ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ଅର୍ଥମଞ୍ଚର ହୋଇଥିବାରୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ରେଳବାଇ ପକ୍ଷରୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତି କରାଯିବ ।

ଗୋପାଳପୁର- ସମ୍ବଲପୁର ରେଳପଥ ପାଇଁ ରେଳବଜେଟରେ ୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ମଞ୍ଚର ହୋଇଛି । ପ୍ରସାରିତ ଗୋପାଳପୁର- ସମ୍ବଲପୁର ରେଳପଥ ୪ ଟି ସଂସଦୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ବହୁପୁର, ଆସିକା, କନ୍ଧମାଳ ଓ ସମ୍ବଲପୁରକୁ ସଂଯୋଗ କରିବ । ରେଳ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଯୋଥ ଉଦ୍ୟୋଗ ଓଡ଼ିଶା ରେଳ ଲନ ଫାଣ୍ଡିକର ତେଜସପତ୍ୟା ଲିମିଟେଡ ଉକ୍ତ ରେଳପଥ ନିର୍ମାଣ କରିବ । ପ୍ରସାରିତ ରେଳପଥ ଜଗନ୍ନାଥପୁର, କୁକୁଡ଼ାଖଣ୍ଡି, ହିଞ୍ଜିଳିକାଟୁ, ଆସିକା, ଖଣ୍ଡରାବଳି,

ବାସୁଦେବପୁର, ଭଞ୍ଜନଗର, ମୁଜାଗଡ଼, ବଡ଼ାଙ୍ଗି, ଚକାପାଦ, ଝାରରପଟା, ଫୁଲବାଣୀ, ଲକରହାପାଲୁ, ସୁନାମୁଣ୍ଡି, ମୁଣ୍ଡପଦା, ବୋଇ, କଦଳିଗଡ଼ ଏବଂ ରେଡ଼ାଖୋଲ ସମେତ ୧୮ଟି ଷ୍ଟେସନ ଅତିକ୍ରମ କରିବ । ୨୪୦ କିମି ଲମ୍ବ ରେଳପଥରେ ୩୮ଟି ବୃହତ ପୋଲ ଓ ୧୮୪ କ୍ଷୁଦ୍ର ପୋଲ ନିର୍ମିତ ହେବ । ପ୍ରସାରିତ ରେଳପଥ ପ୍ରକଳ୍ପ ଗଞ୍ଜାମ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲା ଦେଇ ଯାଉଥିବାରୁ ଆଦୌ ରେଳପଥ ନ ଥିବା ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ଗମନାଗମନ ଅଧିକ ସୁଗମ ହୋଇ ପାରିବ ଆଶା କରାଯାଉଛି ।

ଏହି ନୂଆଁ ରେଳପଥ ଏକ ଲାଭଦାୟକ ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବ । ପ୍ରକଳ୍ପର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୋଟ ୨୯୫୭.୪୪୩ କୋଟି (ଜମି ମୂଲ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ି) ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ତେବେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ହୋଇଥିବା ମୋଟ ନିବେଶ ୧୪.୧୨% ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଫେରସ୍ତ ଆସିବା ଫଳରେ ମାତ୍ର ୭ ବର୍ଷରେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ନିବେଶ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଭରଣା ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଏହାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସର୍ଭେ ରିପୋର୍ଟ (ପିଇଟି)ରେ ଉଲ୍ଲେଖ

ରହିଛି । ତେବେ, ଏହି ସର୍ଭେ ୨୦୧୦-୧୧ରେ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ଶେଷ ହେବାକୁ ୭ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବିତି ସାରିଲାଣି । ତେଣୁ ଏହା ଯେତେ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ ସର୍ଭେର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ସେତିକି ବିଗଢ଼ି ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ।

ଯଦିଓ ଏହା ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡ଼ର ପିଙ୍କ୍ ବୁକ୍ରେ ସାମିଲ ହୋଇ ନିର୍ମାଣ ହେବା ଏକପ୍ରକାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ କାମ ଆରମ୍ଭ ପାଇଁ ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ତତ୍ପରତା ନ ଦେଖେଇଲେ ଏହା ପୁଣି ଏକ ଖୋର୍ଦ୍ଧା- ବଲାଙ୍ଗୀର ପାଲଟିଯିବ ବୋଲି ଉଭୟ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଆଶଙ୍କା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ମାଣ ଦାୟିତ୍ଵ ରାଜ୍ୟ (୫୧%) ଓ ରେଳବାଇ (୪୯%) ମାଲିକାନାରେ ଗଠିତ ଓଡ଼ିଶା ରେଳ ଭିଡିଭୁମି ବିକାଶ ଲିମିଟେଡ୍ (ଓରିଡିଲ) କମ୍ପାନୀକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଉଭୟ ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସିଧାସଳଖ ନିବେଶ କରିବାର ନାହିଁ । ବରଂ ଓରିଡିଲ କମ୍ପାନୀ ଷ୍ଟକ୍ ମାର୍କେଟ୍ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ଆର୍ଥିକ ସଂସ୍ଥାରୁ ପୁଞ୍ଜି ଉଠାଇ ଏହା ନିର୍ମାଣ କରିବ । ଏହାପରେ ଏହି

ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ମିଳିବାକୁ ଥିବା ଲାଭରୁ ତାହା ପରିଶୋଧ କରିବ । ଏପରିକି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ଥିବା ସରକାରୀ ଜମିକୁ ମଧ୍ୟ ଏହା କିଣି ନେବ । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ସରକାରୀ ତତ୍ପରତା ହିଁ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ନେବ । ବିଶେଷ କରି ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ଵ ରଖେ । କାରଣ ରେଳ ମାନଚିତ୍ରରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଥିବା ରାଜ୍ୟର ଏକ ବିରାଟ ଅଂଶକୁ ଏହି ଲାଇନ ଯୋଡ଼ୁଥିବା ବେଳେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦାତନମଣ୍ଡଳୀ ହିଞ୍ଜିଳିକାଟୁକୁ ଏହାଦ୍ଵାରା ରେଳ ଗଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଅନ୍ତତଃ ଖୋର୍ଦ୍ଧା- ବଲାଙ୍ଗୀର ଭଳି ଏହା ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି ।

ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ମୋଟ ୧୦୫୯.୫୫ କିଲୋମିଟର ଜମି ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ସେଥିରୁ ୩୨୪.୬୩ କିଲୋମିଟର ଜମି ଓ ୭୩୪.୯୨ କିଲୋମିଟର ଚାଷଜମି । ଖର୍ଚ୍ଚ କମାଇବା ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ନିର୍ମିତ ଢାଞ୍ଚା ଅଧିଗ୍ରହଣ ନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଯାତ୍ରୀ ସେବା ସହ ଏହି ଲାଇନର ସବୁଠୁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସାୟିକ ଦିଗ ହେଲା ମାଲ୍ ପରିବହନ । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସର୍ଭେ ଅନୁଯାୟୀ ହିଞ୍ଜାଲକୋ, ଆଦିତ୍ୟ ଆଲୁମିନିୟମ, ଏସିସି ସିମେଣ୍ଟ, ଟାଟା ଷ୍ଟିଲ୍, ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ରେଆର ଆର୍ଥ, ଆଦିତ୍ୟ ଅର୍ମାଲ, ଶ୍ୟାମ ମେଟାଲିକ୍ସ, ବେଦାନ୍ତ ଆଲୁମିନିୟମ ଲିମିଟେଡ, ଭୂଷଣ ଷ୍ଟିଲ୍, ଏମସିଏଲ୍, ଜିନ୍ଦଲ୍ ଭଳି ସଂସ୍ଥା ନିଜର ମାଲ୍ ପରିବହନ ପାଇଁ ଏହି ଲାଇନର ଉପଯୋଗ କରିବେ । ଏହି ରେଳପଥ ଦେଇ ଧାନ, ଚାଉଳ, ଗହମ, ହଳଦୀ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମସଲା, ଲୁହା ପଥର, ଷ୍ଟିଲ୍, ସିମେଣ୍ଟ, ଆଲୁମିନିୟମ ଓ କୋଇଲା ଆଦି ଆମଦାନୀ ଓ ରଘନା ହେବ । ବିଶେଷ କରି ଗୋପାଳପୁର ବନ୍ଦର ଦେଇ କୋଇଲା, ଆଲୁମିନିୟମ, ଷ୍ଟିଲ୍ ଆଦିର ରଘନା କରି ରେଳବାଇ ଏହି ଲାଇନରୁ ଭଲ ଆୟ କରିପାରିବ ।

ନୀତି ଆୟୋଗ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ମଞ୍ଜୁରି ଦେବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଛି । ତେବେ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ସମେତ ଅନ୍ୟ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ମଞ୍ଜୁରି କେବେ ମିଳୁଛି ତା ଉପରେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର ଗତି ନିର୍ଭର କରୁଛି ।

ଭିଏସ୍ଏସ୍ଯୁଟିର ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବ

ବୁର୍ଲା : ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ (ଭିଏସ୍ଯୁଟି)ର ୧୩ତମ ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । କୁଳାଧିପତି ତଥା ରାଜ୍ୟପାଳ ପ୍ରଫେସର ଗଣେଶ ଲାଲ ଆଭାସି ଜରିଆରେ ଏଥିରେ ଯୋଗଦେଇ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ । କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ବଂଶୀଧର ମାଝୀ ବାର୍ଷିକ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଶେଷବର୍ଷର ପ୍ରାୟ ୭୧ ପ୍ରତିଶତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନିଯୁକ୍ତିର ସୁଯୋଗ ପାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ନିଯୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୁର୍ଲା ଭିଏସ୍ଯୁଟି ୯୯ ପ୍ରତିଶତ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଥିବା କହିଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ୨୪ଟି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପଦକ ଓ ୯ଟି ପ୍ରାୟୋଜିତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପଦକ କୃତୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ସବରେ ୮୭ ବିଟେକ୍, ୨୪ ବି.ଆଇ, ୧୦୯ ଏମ୍.ଟେକ୍, ୨୬ ଏମ୍.ସି.ଏ, ୫୭ ଏମ୍.ଏସ୍.ସି, ୨୬ ଦୈନିକ ଡିଗ୍ରୀ ଏବଂ ୩୬ ଜଣ ସମନ୍ୱିତ ଏମ୍.ଏସ୍.ସି ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଡିଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ୩୧ଟି ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ମଧ୍ୟ ସମାବର୍ତ୍ତନ ସମାରୋହରେ ଆଭାସି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । କରୋନା କଟକଣା ମଧ୍ୟରେ ପାଳିତ ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବରେ ଭିଏସ୍ଯୁଟି କୁଳସଚିବ ଉପମା କାଲୋ, ଜନସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ ଡକ୍ଟର ରାହାସବିହାରୀ ପଣ୍ଡା, ପ୍ରଫେସର ଡକ୍ଟର ପ୍ରକାଶଚନ୍ଦ୍ର ସାଲ୍, ପ୍ରଫେସର ଡକ୍ଟର ଦେବଦତ୍ତ ମିଶ୍ର, ପ୍ରଫେସର ଡକ୍ଟର ଅମର ନାୟକ, ପ୍ରଫେସର ପ୍ରବୀଣ କୁମାର କର ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ୪୦ଟି ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ପ୍ରକଳ୍ପର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଳମ୍ବିତ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ, ଜଙ୍ଗଲ ମଞ୍ଚରା, ଗଛକଟାରେ ବିଳମ୍ବ କୋଭିଡ଼ ପରିସ୍ଥିତି, ମାଓ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଳମ୍ବ କାରଣରୁ ରାଜ୍ୟରେ ୪୦ଟି ରାଜ୍ୟ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟସୀମା ଠାରୁ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ରାଜ୍ୟସଭାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସଡ଼କ ପରିବହନ ଓ ରାଜପଥ ମନ୍ତ୍ରୀ ନୀତିନ ଗଡ଼କରି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟସଭା ସାଂସଦ ଡ଼.ସମ୍ବିତ ପାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ଶ୍ରୀ ଗଡ଼କରି ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆସକ୍ତା ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୩ ସୁଦ୍ଧା ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦିଆଯିବ ।

୪୨ନଂ ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ଅନୁଗୁଳ ସମ୍ବଲପୁର ଅଂଶର ଚାରି ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ୩୦ ଜୁନ ୨୦୨୨ ସୁଦ୍ଧା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ସେହିପରି ୩୦ ଜୁନ ସୁଦ୍ଧା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ

ହେଲା, ୪୨ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର କଟକ-ଅନୁଗୁଳ ଅଂଶର ଚାରି ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ୫୨୦ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥ କୋଇଡ଼ା-ରାଜାମୁଣ୍ଡା ଅଂଶର ଚାରି ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ୨୩ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ବୀରମିତ୍ରପୁର-ଭାନ୍ସୁଣାକୁ ଜ ଚାରି ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ୧୮ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ପୁରୁଣା-ଟାଙ୍ଗୀ ଛଅ ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ୨୩ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ରାଜାମୁଣ୍ଡା ବାରକୋଟ ଅଂଶର ଚାରି ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ୫୩ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ତାଳବେର କାମାକ୍ଷାନଗର ଅଂଶର ଚାରି ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ୫ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ଜଗତପୁର ଭୁବନେଶ୍ଵର ମଧ୍ୟରେ ହଂସପାଳ ପ୍ଲ୍ୟାଏଓଭର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ୨୦ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ପାଣିକୋଇଲି-ରିମୁଳି ଚାରି ଥାକିଆ ରାସ୍ତାର ବଳକା ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏଥିସହ ୫୨୦ ନଂର ଜାତୀୟ

ରାଜପଥର ରିମୁଳି- କୋଇଡ଼ା ଚାରି ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ୩୦ ମାର୍ଚ୍ଚ, ୬ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ତିଲେଇବଣି- ସମ୍ବଲପୁର ଅଂଶର ଚାରି ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ୭ ମଇ, ୧୬ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ଚଣ୍ଡିଖୋଲ- ଭଦ୍ରକ ଅଂଶ ଛଅ ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ୧୨ ମଇ, ୨୩ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ବ୍ରାହ୍ମଣାକୁଜ-ରାଜାମୁଣ୍ଡା ଅଂଶର ଚାରି ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟ ୨୪ ମଇ, ୫ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ଭୁବନେଶ୍ଵର-ଟାଙ୍ଗୀ ଛଅ ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ୨୧ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୨୨କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ୫ ନଂର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ଭଦ୍ରକ-ବାଲେଶ୍ଵର ଅଂଶର ଛଅ ଥାକିଆ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ୨୧ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୨୩ ସୁଦ୍ଧା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଲାଗି ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ପ୍ରାଧିକରଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗଡ଼କରି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଟିପ୍ପିଡ଼ୁଡ଼ିଏଲ ପକ୍ଷରୁ ମେଧାବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି

ସମ୍ବଲପୁର : ଟାଟା ପାଠ୍ୟ ପଢ଼େଇ ଓଡ଼ିଶା ଡିଷ୍ଟ୍ରିକ୍ଟୁଏସନ ଲିମିଟେଡ୍ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ୫୨ଟି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଓ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟକୁ କ୍ୟାମ୍ପସ୍ ଚୟନରେ ଯାଇ ୨୧୮ ଜଣଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ କରି ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର ଦେଇଛି । ଏହି କ୍ୟାମ୍ପସ୍ ଚୟନରେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ୪୮ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଛି । ଏଥିସହ ଡିପ୍ଲୋମା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଚେନ୍ନିର ୮୪ ଜଣ, ଗ୍ରେଜୁଏଟ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଚେନ୍ନିର ୨୭ ଜଣ, ଗ୍ରେଜୁଏଟ୍ ଚେନ୍ନିର ୯୧ ଜଣ ଏବଂ ସି.ଏମ୍.ଏ.ର ୧୬ ଜଣଙ୍କୁ ଆଉଟ୍ ସୋର୍ସ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଏପରି ମେଧାବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ କ୍ୟାମ୍ପସ୍ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତିର ସୁଯୋଗ ଯାରି ରହିବ ବୋଲି କମ୍ପାନୀ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ବଲାଙ୍ଗୀର ବୁକର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍କୁଲ 'ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର'

ବଲାଙ୍ଗୀର : ଖୁଜେନପାଲି ସ୍ଥିତ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର ୨୦୨୦-୨୧ ଶିକ୍ଷାବର୍ଷରେ ବଲାଙ୍ଗୀର ବୁକର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍କୁଲ ରୂପେ ଓଡ଼ିଶା ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ପୁନଃ ମନୋନୀତ ହୋଇଛି । ଏହି ସଫଳତା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ପରମହଂସ ସାମା ସତ୍ୟପ୍ରଜ୍ଞା ନନ୍ଦ ସରସ୍ଵତୀ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିରର ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ତଥା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ସକ୍ରାନ୍ତିର ଅସାମାନ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ କନ୍ୟା ସତ୍ୟଭାମା । ସେ ଥିଲେ ଭୃମିସୁତା ଏବଂ ଭଗବାନଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥିଳ ପତ୍ନୀ ।

ଅକ୍ଷର ଥିଲେ ଭଗବାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ । କିନ୍ତୁ ଅସଙ୍ଗ ପ୍ରଭାବରେ ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଲୋଭାଓ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିଳାସୀ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ସକ୍ରାନ୍ତି ପୁନର୍ବାର ସ୍ୟମନ୍ତକମଣି ପାଇଯିବାରୁ, ତାହାଠାରୁ ମଣିଚି ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଅକ୍ଷର, କୃତବର୍ମା ଓ ଶତଧନୁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କ ବିବାହ ପ୍ରସାଦ ସ୍ଥିର କରିଦେଇଥିଲେ । ଅକ୍ଷର ଓ କୃତବର୍ମାଙ୍କ କଥାରେ ରାଜି ହୋଇ ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କୁ ଶତଧନୁଙ୍କ ହାତରେ ଦେବାପାଇଁ ସକ୍ରାନ୍ତି ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ସକ୍ରାନ୍ତି କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା

ଭାଗବତ // ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କ ବିବାହ

ବେଳେ ଏହି ସତ୍ୟଭାମା ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆସିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ, କନ୍ୟାରୂପ ଓ ମଣିଚି, ସବୁକିଛି ସେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ ।

ଭଗବାନ ଭକ୍ତର ଭାବ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଧନ ନୁହେଁ । କୃଷ୍ଣ ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ତୃତୀୟ ପତ୍ନୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସତ, ମାତ୍ର ସ୍ୟମନ୍ତକମଣି ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ ।

ଶତଧନୁ ଥିଲା କୂରକର୍ମୀ । ସେ ସତ୍ୟଭାମା ଓ ସ୍ୟମନ୍ତକମଣି ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା । ଏବେ ତାର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଦ୍ୱେଷ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ଦ୍ୱେଷୀ ମନୁଷ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭୁଲିଯାଏ । ଯାହା ନ

କରିବାର କଥା ତାହା ସେ କରି ପକାଏ ଏବଂ ଅଳ୍ପ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ବିନାଶ

ଘଟାଇଥାଏ । ଶତଧନୁ ଅଧରତରେ ସକ୍ରାନ୍ତି ଘରେ ପଶି ଶୋଇଥିବା

ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲା । ମୂର୍ଖ ଓ ଶଙ୍ଖ ଅନ୍ୟର ଫୁଲ୍ଲିବାରେ ବାଜେ । ଅକ୍ଷର ଓ କୃତବର୍ମାଙ୍କ କୁପରାମର୍ଶରେ ମୂର୍ଖ ଶତଧନୁ ସକ୍ରାନ୍ତିକୁ ବଧ କରିଥିଲା । ଏହି ଘଟଣା ଘଟିବାବେଳେ କୃଷ୍ଣ-ବଳରାମ ହସ୍ତିନାପୁରକୁ ଯାଇଥିଲେ ପାଣ୍ଡୁ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଜନ୍ମଗୃହରେ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ଭାବ ପାଇ । ସତ୍ୟଭାମା ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଓ ପତିଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅସହାୟା ବୋଧକଲେ । ନିଜେ ଏକା ଏକା ହସ୍ତିନାପୁରରେ ପହଞ୍ଚି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସବୁ କଥା କହିଲେ । କୃଷ୍ଣ କାଳବିଳମ୍ବ ନ କରି ଦ୍ୱାରିକା ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କଲେ । ମାର୍ଗରେ ଦ୍ୱାରିକାରୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭୟରେ ପଳାୟନ କରିଥିବା

କୃତବର୍ମାକୁ ବଧ କଲେ । ଏହି ସମୟରେ ମଣି ପାଇ ଅକ୍ଷର ଭୟରେ କାଶୀକୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଅକ୍ଷରଙ୍କ ଠାରୁ କୃଷ୍ଣ ମଣି ଉଦ୍ଧାର କରି ଦ୍ୱାରିକାର ରାଜା ଉଗ୍ରସେନଙ୍କୁ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅସଦ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅକ୍ଷର ସେତେବେଳେ ଘୋର ଅନୁତାପ କରିଥିଲେ ।

ଅକ୍ଷର ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୟମନ୍ତକମଣି ରଖୁଥିଲେ ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃଷ୍ଣ ଉକ୍ତ ମଣି ଲୁଚାଇ ରଖୁଥିବା ଗୁଜବ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଥିଲା । କୃଷ୍ଣ ପୁନର୍ବାର ଲୋକାପବାଦର ଶିକାର ହେଲେ ଏବଂ ଅକ୍ଷରଙ୍କ ଠାରୁ ମଣି ଲାଭ ହେବାପରେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଲଦି ଦିଆଯାଇଥିବା ଲୋକାପବାଦ ଦୂର ହୋଇଥିଲା ।

ନର ଓ ନାରୀ ସମାନ

ନାରୀ ସୁଖୀଙ୍କର ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ କୃତି, ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ରଚନା । ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି ସେହି ହାତ, ଯାହା ଦୋଳନା ଝୁଲାଇ ଥାଏ । ସଂସାରରେ ଚେତନାର ଆଦିଭାବର ଶ୍ରେୟ ନାରୀକୁ ହିଁ ଦିଆଯାଏ । ସେ ନିଜର ବାସଲ୍ୟ, ପ୍ରେମ, ସାଧନା, ସେବା ଓ ସମ୍ବେଦନାରେ ପୁରା ପରିବାର, ସମାଜ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ସଂଚଳନ କରିଥାଏ । ନାରୀର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଗର୍ଭ ଦେବ (୪.୧୪.୩୦) କିଛି ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶିତ କରିଛି - 'ଉଷା ସମାନ ପ୍ରକାଶବତୀ, ହେ ରାଷ୍ଟ୍ରର ପୂଜା ଯୋଗ୍ୟ ନାରୀ! ତୁମେ ପରିବାର ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସତ୍ୟମ୍, ଶିବମ୍, ସୁନ୍ଦରମ୍ ଅରୁଣ କାନ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଝଲସାଇ ଥାସ । ସେହି ନାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନୁସ୍ମୃତି କହିଛି- ଯେଉଁଠି ନାରୀମାନଙ୍କର ପୂଜା ହୋଇଥାଏ, ସମ୍ମାନ-ସହାର ହୋଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଦେବତା ନିବାସ କରନ୍ତି । ଆଉ ଯେଉଁଠି ନାରୀମାନଙ୍କର ପୂଜା ହୋଇ ନ ଥାଏ, ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ସେଠାରେ କରାଯାଇ ଥିବା ସମସ୍ତ ଭଲ କର୍ମ ନିଷ୍ଫଳ ହୋଇଯାଏ । ଯେଉଁ କୁଳରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ କଷ୍ଟ ଭୋଗନ୍ତି, ସେହି କୁଳ ଶୀଘ୍ର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ଆଉ ଯେଉଁଠି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପ୍ରସନ୍ନ ରହନ୍ତି, ସେହି କୁଳ ସର୍ବଦା ପଲ୍ଲବିତ, ପୁଷ୍ପିତ ଓ ସମୃଦ୍ଧ ରହିଥାଏ ।

ସହିତ ବଣକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତସ୍ତର ହୋଇଗଲେ । ସେ ରାଜସା ବେଶକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ତପସିନୀ ବେଶ ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚରିତ ମାନସରେ ଗୋଷାମୀ ତୁଳସୀ ଦାସ ଲେଖିଛନ୍ତି-

**ତାପସ ବେଶ ଜନକ ସିୟ ଦେଖା ।
ଭୟତ ପେମୁ ପରିତୋଷୁ
ବିଶେଷା ।
ପୁତ୍ରି ପବିତ୍ର କିଏ କୁଲ ଦୋର ।
ସୁକ୍ଷ୍ମ ଧବଳ ଜଗୁ କହି ସବୁ
କୋର ।**

ଅର୍ଥାତ୍ ସାତାଙ୍କୁ ତପସିନୀ ବେଶରେ ଦେଖି ରାଜା ଜନକଙ୍କୁ ବିଶେଷ ପ୍ରେମ ଓ ସନ୍ତୋଷ ହେଲା । ସେ କହିଲେ 'ଝିଅ ! ତୁମେ ନିଜର ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇ କୁଳକୁ ପବିତ୍ର କରିଦେଲ । ତୁମର ନିର୍ମଳ ଯଶ ଦ୍ୱାରା ଜଗତ୍ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଉଛି, ଏମିତି ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ।'

ଏହା ହେଉଛି ଭାରତୀୟ ନାରୀର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶ, ଯାହା ଆମକୁ ଦେଖିବାକୁ

ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସଙ୍କ ସହିତ ମା' ଶାରଦାମଣି, ମହର୍ଷି ଅରବିନ୍ଦଙ୍କ ସହିତ ଶ୍ରୀମାଙ୍କ ସହିତ ରଖିକନ୍ୟା ଓ ରକ୍ଷି ପଦ୍ମାଗଣଙ୍କର ସେହି ଆଶ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ସଂଚାଳିତ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ସାମାଜିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତାର କରିବାରେ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଯୋଗଦାନ ରହିଛି । ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ କସ୍ତୁରୀ ବାଇ ସଦାବେଳେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଛାୟା ପରି ପ୍ରତି ପଦକ୍ଷେପରେ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ରହି ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ

ଦେଇଦେଲେ । ନିଜର ତିନି ବର୍ଷର ପୁଅକୁ ନେଇ ଏହି ସାହସୀ ମହିଳା ଭଗତ ସିଂହ ଓ ରାଜଗୁରୁଙ୍କୁ ନିଜ ପରିବାରର ଚାକର କହି ଇଂରେଜ ସିପାହୀମାନଙ୍କ ନଜରରୁ ବଞ୍ଚାଇ ଥିଲେ ଆଉ ଏହି ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣୀ ପାଇଁ ଟ୍ରେନରେ ବସାଇବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଅସଂଖ୍ୟ ନାରୀ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଗତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଭାରତର ପୁତ୍ରୀ ସତୀ ସାବିତ୍ରୀ ତ ନିଜ ତପ ବଳରେ ମୃତ୍ୟୁର ଦେବତା ଯମଙ୍କ ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶାଇ ତାଙ୍କୁ ନିଜର ପତି ସତ୍ୟବାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାପଣ କରିବାକୁ ବିବଶ କରି ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ନାରୀ ଅବଳା ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ସବଳା ଅଟନ୍ତି । ନାରୀ ପୁରୁଷ ଭଳି ସେତିକି ସାହସୀ ଓ ସମର୍ଥ ଅଟେ । ନାରୀମାନେ ଅବସର ମିଳିଲେ ସମୟ - ସମୟରେ ନିଜର ଅଦମ୍ୟ ସାହସ ଓ ଶକ୍ତିର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ

ଭେଦ ନାହିଁ ନର ଆଉ ନାରୀ ମଧ୍ୟରେ ଶାରୀରିକ ସଂରଚନାରେ ଅନ୍ତରତ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ତ୍ୟାଗ, ତପସ୍ୟା, ସାହସ, ଶୌର୍ଯ୍ୟ, ମନୋବଳ, ଆତ୍ମବଳ, ପୁରୁଷାର୍ଥ, ପ୍ରତିଭା ଆଦି ସ୍ତରରେ କୌଣସି ଅନ୍ତର ନାହିଁ । ନାରୀ ଶକ୍ତି ଅଟେ । ଶକ୍ତି ବିନା ଶିବ ମଧ୍ୟ ଶବ ସମାନ । ଶିବଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧନାରୀଶ୍ୱର ରୂପ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାର ଦ୍ୟୋତକ ଯେ ନର ଆଉ ନାରୀ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଭେଦ ନାହିଁ, ବରଂ ଉଭୟ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ । ନର ଆଉ ନାରୀର ସମ୍ମିଳିତ ଶକ୍ତିରୁ ହିଁ ପରିବାର, ସମାଜ, ରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ବିଶ୍ୱର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ । ନର ଆଉ ନାରୀର ସମ୍ମିଳିତ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପରିବାର, ସମାଜ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଶକ୍ତ ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ନାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି, ତାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରି, ତାକୁ ବିକାଶର ସୁଯୋଗ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଦୂର କରି କୌଣସି ପରିବାର, ସମାଜ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଶକ୍ତ ଓ ସମର୍ଥ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ନାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ନୁହେଁ, ବରଂ ପୂରକ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସମୟ ସମୟରେ ସମାଜରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ପୁରୁଣା କାଳୀନ ବିଚାର ଓ ମୂଢ଼ମାନସତାଗୁଡ଼ିକ କାରଣରୁ ନାରୀମାନଙ୍କର ମନୋବଳ, ଆତ୍ମବଳକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାର କୁସୈତ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଉଛି । ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବୁଦ୍ଧି, ମେଧା, ପ୍ରତିଭା, ପୁରୁଷାର୍ଥ, ସାହସ, କ୍ଷମତା, ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆଦି କମ୍ ଥିବା ଆଉ ଅବଳା ହେବା ଭଳି ହାନି ଭାବନା ଭରି ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ କ୍ଷମତାର ଅବମୂଲ୍ୟାୟନର ଭୁଲ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଏହାର ଦୁଷ୍ପରିଣାମ ପୁରୀ ସମାଜ, ରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ବିଶ୍ୱ ସମୁଦାୟକୁ ଭୋଗିବାକୁ ପଡୁଛି ।

ଅବଶିଷ୍ଟା ୧୦ମ ପୃଷ୍ଠାରେ

ରାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଇଙ୍କ ଭଳି ଅଗଣିତ ବୀରାଙ୍ଗନାଙ୍କର ବୀରତା ବିଷୟରେ କିଏ ନ ଜାଣିଛି ? କ୍ରାନ୍ତିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ଗା ଭାରତ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦୁର୍ଗା ଦେବୀଙ୍କ ଯୋଗଦାନକୁ ଭଲ କିପରି ଭୁଲି ହେବ ? ସେ ସେହି ସାହସୀ ମହିଳା ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ଘର ଭଗତ ସିଂହ, ସୁଖଦେବ ଓ ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ଭଳି କ୍ରାନ୍ତିକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ଥିଲା । ଏ ସମସ୍ତ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଇଂରେଜ ସିପାହୀ ଓ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନଜରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଦୁର୍ଗା ଦେବୀଙ୍କ ଘରେ ଶରଣ ଓ ମୁଁ ଭୋଜନ ପାଉଥିଲେ ।

ତାଙ୍କ ପତି ଯେଉଁ ପଲସା ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ସମୟ ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ସେହି କ୍ରାନ୍ତିକାରୀମାନଙ୍କୁ

ନାରୀର ମହାନତାରେ ଭାରତୀୟ ବାଙ୍କମୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଜଣେ ପୁରୁଷ ନିଜ ପିତାଙ୍କ କୁଳର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ ତ ଜଣେ ନାରୀ ନିଜର ପିତା ଓ ପତି ଉଭୟ କୁଳର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ । ସେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଚରଣ ଓ ଆଦର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ କୁଳକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଥାଏ ।

ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମ ବନବାସ ଯିବା ବେଳେ ସାତା ମଧ୍ୟ ରାଜସା ସୁଖ-ବୈଭବ ତ୍ୟାଗ କରି ନିଜର ପତିଙ୍କ

ଧାନ କ'ଣ, ଧାନ କିପରି କରିବା, ଧାନ କରିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିଧି କ'ଣ ? ଧାନ କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ? କ'ଣ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରିବା ହିଁ ଧାନ ? କ'ଣ କୌଣସି ଆସନ ବିଶେଷରେ ବସି କୌଣସି ବସ୍ତୁ, ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବିନ୍ଦୁ ଉପରେ ମନକୁ ଏକାଗ୍ର କରିବା ଧାନ ଅଟେ ? ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ସାଧକ ଓ ଜିଜ୍ଞାସୁମାନଙ୍କ ମନରେ ଉଠିଥାଏ ।

ବାସ୍ତବରେ ଧାନ ଇଶ୍ଵର ପ୍ରାପ୍ତି, ଇଶ୍ଵର ଅନୁଭୂତି, ପରମାନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତିର ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧନ ଧାନର ଅନେକ ବିଧି ଅଛି ଏବଂ ସେସବୁର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଭୂତି ଓ ପରମାନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତି । ଏହାକୁ ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରିବା ଯେପରି ପୂର୍ଣ୍ଣମାର ଚନ୍ଦ୍ର ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵରୂପରେ ଚମକି ଉଠେ । ତାହା ସମୁଦ୍ରର ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ହେଉଛି, କିନ୍ତୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଉଠୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ଲହରୀ ଉପରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ତିଷ୍ଠି ପାରୁ ନାହିଁ, ସ୍ଥିର ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ଫଳସ୍ଵରୂପ ଆମେ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵରୂପ, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଦର୍ଶନ, ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ କରିପାରୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅଚାନକ ସମୁଦ୍ରରେ ଉଠୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଲହରୀ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଶାନ୍ତ ହେବା ମାତ୍ରେ ଚନ୍ଦ୍ର ନିଜର ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵରୂପରେ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ତାହାର ଏହି ଅପ୍ରତିମ, ଅନୁପମ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖି ଯେ କେହି ଆନନ୍ଦିତ, ଆହ୍ଲାଦିତ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ନ ହୋଇ ରହିପାରେ ନାହିଁ ।

ଏହି ପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ଆମ ଆତ୍ମାରେ ପରମପିତାଙ୍କ ବାସ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ଏହି ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ବିରାଜିତ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଅନୁଭୂତି କାହିଁକି ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ? ଏହାର କାରଣ ଆମର ମନରେ, ଆମର ଚିତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଲହରୀ ଉଠିଥାଏ । ଆମର ମନରେ ଲଜ୍ଜା, ବିଚାର, ଭାବନା, ବାସନା, କାମନାଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଲହରୀ ଉଠୁଛି । ସେହି ଲହରୀଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ ଆମକୁ ନିଜ ଭିତରେ ବିରାଜମାନ ଥିବା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଅନୁଭୂତି ହେଉ ନାହିଁ । ଏଣୁ ବିଭିନ୍ନ ପୂଜା ପଦ୍ଧତି ଓ ଧ୍ୟାନ ବିଧିର ଏକ ମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ମନରେ ଉଠୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲହରୀକୁ ଶାନ୍ତ କରିଦେବା, ସମାପ୍ତ କରିଦେବା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଯେଉଁ ସାଧକ, ତପସୀ, ଯୋଗୀ, ଋଷିମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଭୂତି ହୋଇ ପାରିଛି, ପରମ ଆନନ୍ଦର ଅନୁଭୂତି ହୋଇ ପାରିଛି, ତାହାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନେ ମନର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ମନର ଲହରୀଗୁଡ଼ିକୁ ପାର କରିପାରି ଥିଲେ । ସେମାନେ ଚିତ୍ତରେ ଉଠୁଥିବା ଲହରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଶାନ୍ତ, ସମାପ୍ତ କରିପାରି ଥିଲେ ।

ମନର ଲହରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଶାନ୍ତ

ଧ୍ୟାନ କରିବା କିପରି ?

କରିବା, ଚିତ୍ତର ଲହରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଶାନ୍ତ କରିବା, ମନକୁ ଲଜ୍ଜା ଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା, ବିଚାର ଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା, ବାସନାଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା, ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଧ୍ୟାନ ଅଟେ । ମନକୁ ଖୁଆଲଗୁଡ଼ିକରୁ ଖାଲି କରିବାକୁ ହେବ । ମନ ଲଜ୍ଜା, ବାସନା, ବିଚାର, ଭାବ, ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ମାତ୍ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମନ ସମାପ୍ତ ହେବା ମାତ୍ରେ ସେହି କ୍ଷଣି ଆମ ଅନ୍ତରରେ, ଆମ ଆତ୍ମାରେ ସମଧୂର ଘଟଣା ଘଟିଯାଏ । ଆମକୁ ଆମର ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ରୂପ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ହେବାରେ ଲାଗେ । ଆମ ଭିତରେ ଆନନ୍ଦର ଅଜସ୍ର ସ୍ରୋତ ଫୁଟି ପଡ଼େ । ଆମ ଅନ୍ତର ଇଶ୍ଵରୀୟ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇ ଉଠେ ।

ଏହା ଏପରି ଆନନ୍ଦ ଯାହା ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ, ଅଲୌକିକ, ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ଅନୁପମ । ଏହି ପରମ ଆନନ୍ଦ ଆମ ଆତ୍ମାରୁ ହିଁ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ଆମେ ସର୍ବ ସତ୍-ଚିତ୍ ଆନନ୍ଦ ସ୍ଵରୂପ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ନିର୍ମୂଳ । ଆମେ ସର୍ବ ସେହି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଅଂଶ, ଯିଏ ଆନନ୍ଦ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ଆମର ନିଜର ହିଁ ଚେତନା, ଯାହା ଇଶ୍ଵରୀୟ ଚେତନା ସହିତ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ସର୍ବ ମଧ୍ୟ ସତ୍-ଚିତ୍ ଆନନ୍ଦ ସ୍ଵରୂପ, ପରମାତ୍ମା ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଯାଏ ।

ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ଧ୍ୟାନର ଆରମ୍ଭକେଉଁଠାରୁ ଓ କିପରି କରିବା ? ଏହାର ଆରମ୍ଭ ଆମେ ନିଃସନ୍ଦେହ ଏକାଗ୍ରତାରୁ କରି ପାରିବା । ଆମେ ଯାହା ବି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ତାହାକୁ ଏକାଗ୍ରଚିତ୍ତ ହୋଇ କରିବା । ଯଦି ଆମେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସିଛେ ତ ସେହି ସମୟରେ ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାଗ୍ରତା ଭୋଜନରେ ରହିବା ଉଚିତ । ଯଦି ଆମେ ଖେଳୁଛେ ତ ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାଗ୍ରତା ଖେଳରେ ହିଁ ରହିବା ଉଚିତ । ଯଦି ଆମେ ପଢ଼ୁଛେ ତ ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାଗ୍ରତା ପଢ଼ିବାରେ ହିଁ ରହିବା ଉଚିତ । ଯଦି ଆମେ ଶୋଇଛେ ତ ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାଗ୍ରତା ଶୋଇବାରେ ରହିବା ଉଚିତ ।

ଏହା ଦ୍ଵାରା ଆମର ମନ ଅଧିକ ଏକାଗ୍ର ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ । ଆମେ ଭୋଜନ ଟେବୁଲରେ ବସି ଭୋଜନ କରିବା ସହିତ ରାଜନୀତି ତଥା ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ କରିଥାଉ । ଆମେ ସ୍ନାନ କରିବା ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଚାର ବି କରିଥାଉ । ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହା ଦ୍ଵାରା ମନର ଏକାଗ୍ରତା କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଏ ।

ଆମେ ଯେଉଁ କାମକୁ କରିବା ସେଥିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯାଏ ।

ଭୋଜନ କରିବା, ଖେଳିବା, ଶୋଇବା ସମୟରେ କେବଳ ସେହି ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା । ଯଦି ଆମେ ସକାଳେ ଖରାରେ ବସିଛେ ତ ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣକୁ ଏଭଳି ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରିବା ଯେପରିକି ଏହି କିରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଜର ହାତକୁ ଆମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ଫାଳ ଦେଇଛନ୍ତି, ସତେ ଯେମିତି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆମକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଛନ୍ତି । ଆମ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ପଡୁଥିବା ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଖରା ଆମର ହୃଦୟକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି । ଆମେ ପ୍ରବାହିତ ପବନର ସ୍ପର୍ଶକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ଯେପରିକି ପବନ ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତିତ୍ଵକୁ ଛୁଇଁ ଚାଲିଛି ।

ଯଦି ଆମେ ବରଫକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା, ତ ଅନୁଭବ କରିବା ଯେପରିକି ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତିତ୍ଵ, ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣ ହିଁ ତାହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଛି । ଯଦି ଆମେ ସରୋବର ବା ନଦୀ ଭିତରକୁ ଯାଇ ସ୍ନାନ କରୁଛେ ତ ଅନୁଭବ କରିବା ଯେ ରହୁ ହିଁ ଜଳର ରୂପ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେ ବୁଡ଼ି ଓ ଭଜି ଆମର ରୋମ ରୋମ ପୁଲକିତ ହେଉଛି । ଯଦି କେବେ ଆମେ ବୃକ୍ଷ କଡ଼ରେ ବସିଛେ ବା ବୃକ୍ଷକୁ ଆଉଜି ବସିଛେ ତେବେ ପୂରା ଶରୀରରେ ବୃକ୍ଷର ସ୍ପର୍ଶକୁ ଅନୁଭବ କରିବା, ତାହା ସହିତ ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯିବା । ଏହା ଦ୍ଵାରା ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ଧୀରେ ଧୀରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଆମେ ବଡ଼ ସହଜରେ ନିଜ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବା, ନିଜ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବା ଓ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏକାଗ୍ର ହୋଇ ପାରିବା ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆମେ ସୁଖପୂର୍ବକ ଯେକୌଣସି ଆସନରେ ବସି କୌଣସି ରୁଚିକର ବିଷୟ, ବସ୍ତୁ, ବ୍ୟକ୍ତି, ବିନ୍ଦୁ ଆଦି ଉପରେ ଧ୍ୟାନ କରି ପାରିବା । ଧ୍ୟାନରେ ବସିବା ମାତ୍ରେ ଆମ ମନରେ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକର ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ୍ଵ ଉଠିଥାଏ ଫଳସ୍ଵରୂପ ଧ୍ୟାନ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆମେ ଏକାଗ୍ର ହୋଇପାରି ନ ଥାଉ । ତେବେ ଆମେ କ'ଣ କରିବା ? ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ସେହି ବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ରୋକିବା ନାହିଁ, ଚାପିଦେବା ନାହିଁ, ବରଂ ସେହି ବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟା ଭାବରେ, ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଦେଖିବା ।

ସେହି ବିଚାର, ଲଜ୍ଜାଗୁଡ଼ିକୁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଦେଖିବାର ଚମତ୍କାର ହିଁ ଧ୍ୟାନ । ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେହି ସବୁ ବିଚାର ଆମ ଭିତରେ ନାହିଁ, ବରଂ ବାହାରେ ବାହାରେ ଚାଲିଯାଉଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଆକାଶରେ ବାଦଲ ଭଳି ଏପାଖରୁ ସେପାଖକୁ ଆତଯାତ କରୁଛି । ଆମେ ଅନୁଭବ କରିବା ଯେ ଆମେ ଏହି ବିଚାରଗୁଡ଼ିକର ସାକ୍ଷୀ ମାତ୍ର, ଦୃଷ୍ଟା ମାତ୍ର । ଏହି ବିଚାର, ଲଜ୍ଜା, ସଂସ୍କାର, ସ୍ମୃତିଗୁଡ଼ିକ ସହିତ

ଆମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଆମେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା କାହିଁକି ପ୍ରଭାବିତ ହେବା ? ପୁଣି ଏହି ସମସ୍ତ ବିଚାର ଆମ ମନର ବାହାରେ ବାହାରେ, ଉପରେ ଉପରେ ସେହିପରି ଅତିକ୍ରମ କରି ଚାଲିଯିବ ଯେପରି ଆକାଶ ମାର୍ଗରେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦଳ ଚାଲିଯାଏ । ଏହିପରି ଆମେ ଧୀରେ ଧୀରେ ନିର୍ବିଚାର ହୋଇଯିବା ଏବଂ ନିଜ ଅନ୍ତର୍ମନର ଗଭୀରତାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଚାଲିବା ।

ନିଜ ହୃଦୟର ଗଭୀରତାକୁ ଓହ୍ଲାଇବା ମାତ୍ରେ ଆମେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ, ବସ୍ତୁ, ବ୍ୟକ୍ତି, ବିନ୍ଦୁ ଆଦିର ଧ୍ୟାନରେ ବୁଡ଼ିଯାଇ ପାରିବା ।

ଧ୍ୟାନର ଗଭୀରତାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗଲେ ଆମର ମନ ସ୍ଵତଃ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ଯେପରି ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଲା ମାତ୍ରେ ଲୁଣ ସମୁଦ୍ରରେ ହିଁ ବିଲୀନ ହୋଇଯାଏ । ଆମକୁ ଅନୁଭବ ହେବ ଯେ ଆମେ ମନର ଆଖିରେ ଧ୍ୟାନର ବିଷୟ, ବସ୍ତୁ, ବିନ୍ଦୁ ଆଦିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେହି ମନ ବି ରହିଲା ନାହିଁ, ତାହା ମଧ୍ୟ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଠିକ୍ ଯେପରି ଯେଉଁ କାଠଟି ଦ୍ଵାରା, ଯେଉଁ କାଠକୁ ପ୍ରଥମେ ଜଳାଇ ତଦ୍ଵାରା

ଚିତାରେ ନିଆଁ ଲଗାଯାଏ, ଚିତା ଜଳିବା ମାତ୍ରେ ସେହି କାଠଟିକୁ ସେହି ଚିତାରେ ହିଁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଏ । ସେହି କାଠଟି ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଜଳି ଭସ୍ମାଭୂତ ହୋଇଯାଏ ।

ଏହିପରି ଧ୍ୟାନ ବସ୍ତୁର ଧ୍ୟାନ କରି ମନ ଧ୍ୟାନ ବସ୍ତୁରେ ହିଁ ବିଲୀନ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ଅମନର ଅବସ୍ଥା ହିଁ ଧ୍ୟାନ । ଏହି ଅମନ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ସାଧକ ନିଜର ଅନ୍ତରତମକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଥାଏ, ନିଜ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ ଏବଂ ସେଠାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, ପ୍ରକାଶିତ, ପ୍ରକଳିତ ଆତ୍ମାର ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତିର ଦର୍ଶନ କରିଥାଏ ।

ସେତେବେଳେ ସାଧକ ନିଜର ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ବିରାଜମାନ କରିଥିବାର ଦେଖୁଥାଏ । ତାଙ୍କର ଅନୁଭୂତି କରିଥାଏ ଓ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଏ । ନିଜ ହୃଦୟରେ ବାରମ୍ବାର ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରି କରି ତା'ର ସମସ୍ତ ଲଜ୍ଜା, ବାସନା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପରମ ପ୍ରକାଶ ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଅବତରଣ କରିଥାଏ । ଏହି ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭୂତି କୌଣସି ଧ୍ୟାନୀ ହିଁ କରିପାରେ, କୌଣସି ସଜ୍ଜା ସାଧକ ହିଁ କରିପାରେ । କୌଣସି ବୁଦ୍ଧପୁରୁଷ ହିଁ କରିପାରେ ।

ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ୧୦ମ ପୃଷ୍ଠାରେ

ଗୋପୀ ଦୋକାନୀକୁ: ଏଇ ମିରର ଭଲ ଲାଗୁଛି । ହେଲେ ଯା ଉପରେ କ'ଣ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଅଛି ?

ଦୋକାନୀ: ଆପଣ ଯାକୁ ୧୦୦ ମହଲା ଉପରୁ ତଳକୁ ପକାନ୍ତୁ । ଦେଖିବେ ୯୯ ମହଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମାରୁ ଭାଙ୍ଗିବନି ।

ଗୋପୀ: ସତ ! ତା' ହେଲେ ପ୍ୟାକ୍ କରିଦିଅ ।

× × × ×

କାଳୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ଲାଲ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧି ସ୍ନାନ କରୁଛନ୍ତି । ହଠାତ୍, କହିଲ ଦେଖୁ ଆଜି ମୁଁ କେମିତି ଦେଖା ଯାଉଛି ?

ସ୍ନାନୀ: ମତେ ଲାଗୁଛି ସତେ ଯେମିତି କୋଇଲା ଫ୍ୟାକ୍ଟିରେ ନିଆଁ ଲାଗି ଯାଇଛି ।

× × × ×

ଯୁବକ ନିଜ ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡକୁ ପିଜ୍ଜାହଟ୍ ନେଇଥାଏ ।

ଯୁବକ: ଗୋଟେ ବଡ଼ ପିଜ୍ଜା ଆଣିଲ ।

ପିଜ୍ଜା ଆସିବା ପରେ ଫ୍ରେଣ୍ଡ: ମୁଁ ପିଜ୍ଜାକୁ ୪ ପିସ୍ କରି କାଟିବି ନା ୮ ପିସ୍ କରି କାଟିବି ।

ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ: ବାପ୍ରେ ଆଠ ପିସ୍ । ନା ବାବା ଏତେ ଖାଇଲେ ମୁଁ ମୋଟା ହେଇଯିବି । ୪ ପିସ୍ କରି ହିଁ କାଟ ।

× × × ×

ମାନା ରଜନୀକୁ: ଦେବ ଓ ପତିଦେବ ମଧ୍ୟରେ ଫ୍ରେଣ୍ଡ କ'ଣ ?

ରଜନୀ: ଦେବଙ୍କୁ ଆମେ ସୁଖକର୍ତ୍ତା, ଦୁଃଖକର୍ତ୍ତା କହୁ ।

ମାନା: ଆଉ ପତିଦେବଙ୍କୁ ?

ରଜନୀ: ପତିଦେବଙ୍କୁ କହୁ 'ସିଂହା କରତା, ଫ୍ରେଣ୍ଡା କରତା, ଯେ ନହିଁ କରତା, ଓହ୍ଲ ନହିଁ କରତା ।'

× × × × × × × ×

ଜର୍ ବୋରକୁ: ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଦୋକାନରେ ତିନି ଥର କାହିଁକି ବୋରି କଲ ?

ବୋର: ଆଜ୍ଞା ସେ ଦୋକାନୀରୁ ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଦିନ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ଶାଢ଼ି ବୋରି କରିଥିଲି । ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଦିନ ତ ଶାଢ଼ିର ରଙ୍ଗ ବଦଳାଇବାକୁ ଯାଇଥିଲି ।

ଜଡ଼ାର ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ

ଜଡ଼ା ଏକ ତେଜୀ ଗୁଳ୍ମ, ସମୟ ସମୟରେ ଗଛ ଭଳି ବଡ଼ ହୋଇଯାଏ । ପତ୍ର ଖୁବ୍ ବଡ଼, ପ୍ରଶସ୍ତ, ଗୋଲାକାର ରୂପ କିନ୍ତୁ ଆଖିକ ଭାବରେ ୬ ଖଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ, ପତ୍ରଧାର ଦକ୍ଷିଣତ । ଫୁଲ ବଡ଼, ଏକ ପ୍ରକାର ଅଗ୍ରସ୍ଥ ଗୁଳ୍ମରେ ବିରାଜିତ । ଛୋଟ ନରବ କଣ୍ଠାୟୁକ୍ତ ସେତାକେ ଫଳ, କେତାକାଂଶରେ ଛଅ ଭାଗରେ ଚିହ୍ନିତ । ବୀଜ ଆୟତାକାର ବାଜଡ଼ୁକ୍ କଠିନ । ଏହି ଜାତିର ଏକ ପ୍ରକାର ଗଛ ପ୍ରାୟ ବହୁବର୍ଷୀ, କାଷ୍ଠୀୟ କାଣ୍ଡ, ବାଜ ବଡ଼ ଓ ଲାଲ । କଥିତ ଅଛି ଯେ ଏଥିରୁ ଯେଉଁ ତୈଳ ଉତ୍ପାଦିତ ହୁଏ ତାହା କେବଳ ଦୀପଦାନ ଏବଂ ପିଚ୍ଚିଳକରଣ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । ଏହି ଜାତିର ଏକବର୍ଷୀ ଗଛ ରୂପେ

ଲଗାଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛର ବୀଜଗୁଡ଼ିକ ପାଉଁଶିଆ ଏବଂ ଫିଙ୍ଗଳ କର୍ତ୍ତୃତ, ଏହି ବୀଜଗୁଡ଼ିକରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ତୈଳ ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । ଏହି ଜାତିର ମଧ୍ୟ ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାରର ଗଛ ଅଛି ଯାହାର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ନୀଳ, ଲୋହିତ ବା ରକ୍ତାଭ ପିଙ୍ଗଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଏହାକୁ କେବଳ ଶୋଭାବର୍ଦ୍ଧନ ପାଇଁ ଲଗାଯାଏ । ଏହି ଗଛକୁ ବହୁଳ ଭାବରେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚତୁଃ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ହୁଡ଼ାରେ, ବଗିଚା ପ୍ରଭୃତିରେ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲିଆ ଭାବରେ ଖୋଲାପଡ଼ିଆ, ବଗିଚା, ଜନବସତି ନିକଟସ୍ଥ ଜମି ଏବଂ ଅନାବାଦୀ ଜମିରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୁଏ ।

ଔଷଧ ଏବଂ ଏହାର ଗୁଣ: ଏହି ଗଛର ବୀଜ ଔଷଧରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ବାଜ ବିଷାକ୍ତ, ଏପରିକି ୨ କିମ୍ବା ୩ ଟି ବୀଜ ମଣିଷ ପାଇଁ ମାରାତ୍ମକ ହୋଇପାରେ । ଏହାର ବୀଜରୁ ନିଷ୍କାସିତ ତୈଳ ଜଡ଼ାତେଲ ନାମରେ ପରିଚିତ ଏବଂ ଏହା ଏକ ବିରୋଚକ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

ଜଡ଼ାତେଲକୁ କ୍ଷୀର କିମ୍ବା ଫଳରସ ସହିତ ସେବନ କରିବା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ । ଜଡ଼ା ତେଲ ମଧ୍ୟ ମଲମରେ ଏକ ପ୍ରଶାନ୍ତକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଏବଂ ନେତ୍ର ବିନ୍ଦୁରେ ଏକ ତୈଳ ବାହକ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

ପ୍ରସବକୁ ସୁଗମ କରିବା ପାଇଁ ଜଡ଼ାତେଲ ବ୍ୟବହାର ଅନିଷ୍ଠିତ ଫଳଦାୟକ, ବରଂ ଏହାକୁ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବଂ ସ୍ତନ୍ୟାଧାର ଉତ୍ପାଦନ ସମୟରେ ଏକ ବିରୋଚକ ରୂପେ ପରିମିତ ପରିମାଣରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ।

ଜଡ଼ା ତେଲରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଜେଲ୍ ବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦାହରେ ଉପକାରୀ ଏବଂ ଏହା ବୃତ୍ତିକ ଏକଜିମା ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦାହରେ ଏକ ଉତ୍ତମ ସଂରକ୍ଷକ ।

ଜଡ଼ାର ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ: ଏହା ଗୁରୁପାକ, ଉଷ୍ଣବୀର୍ଯ୍ୟ, ମଧୁର ରସ, ପାଚକ ଓ ମଳଭେଦକ ଏବଂ ବାୟୁ, ଶୂଳ, ଜ୍ୱର, ଶୋଥ, ମଳବନ୍ଧ, ଉଦରୀ, ପ୍ଳାହା, ଆମଦୋଷ, କୃମି, ଅଜୀର୍ଣ୍ଣ, ଆମବାତ, ବାତ, କଟିଶୂଳ, ଆଣ୍ଡୁବାତ, ଶିରପାତ୍ତା ଓ ଯାବତୀୟ ପ୍ରକାର ବାତରୋଗ ବିନାଶକ ଅଟେ ।

ଜଡ଼ାର ବ୍ୟବହାର ବିଧି:

ଜଡ଼ା ପତ୍ରରେ ଲୁଣ ପୁରାଇ ପୁଡ଼ା କରି ନିଆଁକୁ ଦେଖାଇ ସେଥିରେ ସେକ ଦେଲେ କଟିବାତ, ଆଣ୍ଡୁବାତ, ଆମବାତ, କଟିଶୂଳ, ମଜ୍ଜାବାତ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବାତ ବେଦନା ଶୀଘ୍ର ଉପଶମ ହୁଏ ।

ଜଡ଼ା ପତ୍ର ରସରେ ଡାଲିଚିନିକୁ ଘୋରି କପାଳରେ ଲେପ ଦେଲେ ଶିରପାତ୍ତା ନିବାରିତ ହୁଏ ।

ଜଡ଼ା ପତ୍ରରେ ଗାଈଘିଅ ଲଗାଇ ନିଆଁରେ ସେକି ଆଣ୍ଡୁଗଣ୍ଡି ପ୍ରଭୃତିରେ ଲଗାଇ ବାନ୍ଧି ରଖିଲେ ଆମବାତ ଜନିତ ଆଣ୍ଡୁଗଣ୍ଡି ଓ ସନ୍ଧି ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଫୁଲା, ଦରଜ ଓ ବିନ୍ଧା ଭଲହୁଏ ।

ଜଡ଼ା ଗଛର ପତ୍ରକୁ ଜଳରେ ସିଝାଇ ସେଥିରେ ଗୁଡ଼ ମିଶାଇ ରଖିଲେ ମାଛି ସବୁ ଖାଇ ମରିଯାନ୍ତି ।

ଜଡ଼ା ତେଲରୁ କିଛି ଆଣି ତାହାକୁ ଶୀତଳ ଜଳରେ ଗୋଳାଇ ପାନ କଲେ ଝାଡ଼ା ହୋଇ ମଳବନ୍ଧ, ବାୟୁ, ଅଜୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ଳାହା ଆମବାତ ପ୍ରଭୃତି ରୋଗ ଭଲ ହୁଏ ।

ଜଡ଼ା ପତ୍ର ପୋଡ଼ି ପାଉଁଶ କରି ସେହି ଭସ୍ମରୁ ଏକ ଅଣା ଓଜନର ଆଣି ସେଥିରେ ଅଳ୍ପ ହିଙ୍ଗୁ ମିଶାଇ ତିନିଧର ସେବନ କଲେ ମେଦ ବୃଦ୍ଧି ରୋଗ ନିବାରିତ ହୁଏ ।

ଜଡ଼ା ଗଛ ମୂଳର ଛେଳି ଓ ଗଛପତ୍ର ଏକତ୍ର କରି ଜଳରେ ସିଝାଇ ଛାଣି ସେହି ଜଳରେ ଚକ୍ଷୁ ଧୋଇଲେ ଚକ୍ଷୁର ଆଲୁଅ ଉଠିବାର ଭଲ ହୁଏ ।

ଗବଗଛ ମୂଳର ଛେଳି ଓ ଗବପତ୍ର ଏକତ୍ର କରି ଜଳରେ ସିଝାଇ ଛାଣି ସେହି ଜଳରେ ଚକ୍ଷୁ ଧୋଇଲେ ଚକ୍ଷୁର ଆଲୁଅ ଉଠିବାର ଭଲହୁଏ ।

ଜଡ଼ା, ବାସଙ୍ଗ ଓ ବେଲ ଏହି ତିନି ଗଛର ପତ୍ରକୁ ସମପରିମାଣରେ ଆଣି ଏକତ୍ର ଜଳରେ ସିଝାଇ ଛାଣି ସିଝାଇଲ ସାଙ୍ଗରେ ଅଳ୍ପଲୁଣ ମିଶାଇ କନା ଭିଜାଇ ବାରମ୍ବାର ସେକ ଦେଲେ ଅର୍ଶବଳାର ଉପଶମ ହୁଏ ।

ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀ କ'ଣ ଖାଇବେ ?

ଜଣେ ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀଙ୍କୁ ସାଧାରଣତଃ ଖାଦ୍ୟପେୟ ଉପରେ ଅଧିକ ଯତ୍ନବାନ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରକାର ଓ ପରିମାଣ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ । ନ ହେଲେ ଔଷଧ ଖାଇଲେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ତ ଶର୍କରା ସ୍ତର ବଢ଼ିଯାଏ । ଜଣେ ସୁସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିର ରକ୍ତରେ ରକ୍ତ ଶର୍କରା ପରିମାଣ ବା ସୁଗାର ପରିମାଣ ଖାଲି ପେଟରେ ୧୨୬ ଏମଜି ଏବଂ ଖାଇବାର ୨ ଘଣ୍ଟା ପରେ ୨୦୦ ଏମଜିରୁ ଅଧିକ ଥିଲେ ତାକୁ ଡାଇବେଟିସ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଜଣେ ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀ କେତେ ପରିମାଣର ପ୍ରୋଟିନ୍ ଖାଇବେ ତାହା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେବା ଉଚିତ । ପ୍ରୋଟିନ୍ ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରମୁଖ ଉତ୍ସ ହେଲା ଅଣ୍ଡା, ମାଛ, ବାଦାମ, ଛେନା, କଦଳୀ, ପନିର ଇତ୍ୟାଦି ।

ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀଙ୍କ ଖାଦ୍ୟପେୟ: ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ସବୁଜ ପନିପରିବା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ଖାଇବା ବେଳେ ଅଧିକ ପରିମାଣର ସବୁଜ ପନିପରିବା ଖାଇଲେ ଶରୀରକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଉପାଦାନ ମିଳିଥାଏ । ଋତୁ ଅନୁସାରେ ଉପଲବ୍ଧ ପନିପରିବା ଖାଇବା ଭଲ । ତେବେ ମାଟି ତଳେ ଫଳୁଥିବା ପନିପରିବା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ଭଲ ।

ଛଣାଛଣି ଖାଦ୍ୟ, ଅଧିକ ଚର୍ବିଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ମିଠା ଏବଂ ଚନିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଅଧିକ ଲୁଣି ଏବଂ ସୋଡିୟମ ଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ, ପ୍ରଣା ପାନୀୟ, ପ୍ୟାକେଟ୍ ଫୁଡ୍, ଚକୋଲେଟ୍, ମଦ୍ୟପାନ ଓ ଧୂମପାନ ଅଧିକ ତେଲ ମସଲା ଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଇବା ମନା ।

ଫଳ ମଧ୍ୟ ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ନେଇଥାଏ । ହେଲେ ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀ ସବୁ ଫଳ ଖାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପାଚିଲା ମିଠା ଲାଗୁଥିବା ବା ଶର୍କରା ପରିମାଣ ଅଧିକ ଥିବା ଫଳ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଖାଆନ୍ତୁ । ଫଳକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ରୋପା ସହିତ ଖାଇବା ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ ।

ଡାଇବେଟିସ୍ କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ସହଜ ଉପାୟ ହେଲା: ଓଜନ ଅଧିକ ଥିଲେ ଯଥାଶୀଘ୍ର କମ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତିଦିନ ବ୍ୟାୟାମ କରନ୍ତୁ । ମାନସିକ ଚାପଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହନ୍ତୁ । ଖାଦ୍ୟପେୟର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ, ଉପବାସ କିମ୍ବା ଖାଲି ପେଟରେ ଆଦୌ ରୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀ ପ୍ରତିଦିନର ଖାଦ୍ୟରେ କିଛି ପରିମାଣର ଶସ୍ୟଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଉଚିତ । ବ୍ରାଉନ୍ ରୁଟି, ଅଟା ପାଉଁରୁଟି, ପାସା, ଓଟ୍ସ, ବାର୍ଲି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶସ୍ୟଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପାରିବେ ।

ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ବାରମ୍ବାର ଖାଆନ୍ତୁ । ଔଷଧ ଆଦୌ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ନିୟମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନିଅନ୍ତୁ ।

ଅଗୁଣାତର ଆଶୁ ଚିକିତ୍ସା

ଖରାଦିନେ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଅଧିକ ଅଗୁଣାତ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ରହିବା ସହ ପ୍ରବଳ ଜ୍ୱର ଓ ବାକ୍ତି ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଏହାଛଡ଼ା ଶରୀରରେ ଜଳାୟ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ କମି ଯାଏ । ଏହା ଯୋଗୁଁ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା, ମୁଣ୍ଡ ଦୁଲେଇବା, ହାତଗୋଡ଼ ଥରିବା ଓ ଦୁର୍ବଳ ଲାଗିବା ଭଳି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ । ପିଆଜ ରସକୁ ହାତରେ ଓ ପାଦ ତଳେ ମାଲିସ କରିବା ଉଚିତ । ତମ୍ବା ଆଳିରେ ପଣ୍ଡା ପାଣି ରଖି ୧୦ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ି ଓ ପେଟ ଉପରେ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଉପଶମ ମିଳିଥାଏ । ଲୁଣକୁ ନାହିଁରେ ରଖି ଲୁଣ ନ ମିଶିବା ଯାଏଁ ପଣ୍ଡା ପାଣି ତା' ଉପରେ ଢାଳିଲେ ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ସୂତା କପଡ଼ାକୁ ପଣ୍ଡା ପାଣିରେ ଓଦା କରି ଶରୀରର ମସାଳ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଭିଟାମିନ୍ରେ ଭରପୁର ଆତ

ଖରାଦିନେ ବାଡ଼ିବଗିଚା ସହ ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ସୁଷାଦୁ ଫଳଟିଏ ଆତ । ଏହାକୁ ପାକଳ ଅବସ୍ଥାରେ ତୋଳି ଚାଉଳ ବସାରେ ରଖିଦେଲେ ବି ପାଚିଯାଏ । ଗାଉଁଲି ଫଳ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସହରରେ ଏବେ ଏହାର ଆଦର ବଢ଼ିଯାଇଛି । ସାତାଫଳ ବୋଲି ପରିଚିତ ଏହି ଫଳର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପକାରଣ ଖୁବ୍ ଅଧିକ । ଶରୀରର ଏପରି କୌଣସି ଭାଗ ନ ଥିବ ଯେଉଁଠାରେ ଏହାର ଲାଭ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏହା ବାତ, ପିତ୍ତ, ଶାକ୍ତ ରଖିବା ସହ ପୁଷ୍ଟିକର ତଥା ବଳବର୍ଦ୍ଧକ ।

➤ ଏହା ଓଜନ ବଢ଼ାଇବାର ଖୁବ୍ ଉପକାରୀ । ଅନେକ ଲୋକ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ପତଳା ଥାନ୍ତି ଯେ, ଓଜନ ବଢ଼ାଇବାର ସବୁ ପ୍ରକାର

ଉପାୟ କରି ଥିକପଡ଼ି ପଛେ କିଛି ଲାଭ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଆତକୁ ଖାଦ୍ୟ ତାଲିକାରେ ସାମିଲ କରନ୍ତୁ । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଫିଙ୍ଗର ପାଇ ପାରିବେ ।

➤ ଆତରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଭିଟାମିନ୍ ସି' ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଥାଏ । ଏହା ଶରୀରର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇ ପାରୁଥିବାରୁ ଦିନକୁ ଥରେ ଆତ ଖାଇବା ସବୁ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ରଖିପାରିବ ।

➤ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଭିଟାମିନ୍ ବି' କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ଏହା ମସ୍ତିଷ୍କ ଶୀତଳ ରଖେ । ଆତ ଖାଇବା ଚିତ୍ତଚିତ୍ରା ସ୍ମୃତିରୁ ଦୂରେଇ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି

ଦେଇପାରେ ।

➤ ଦାକ୍ତ ଏବଂ ମାଟ୍ରେରେ ହେଉଥିବା ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମଧ୍ୟ ଆତ ଖାଇବା ମୁକ୍ତି ଦେଇଥାଏ ।

➤ ରକ୍ତହୀନତା ବା ଏନିମିଆ ଦୂରେଇବାରେ ଆତର ଭଲ ଭୂମିକା ରହିଛି । ପ୍ରତିଦିନ ଆତ ଖାଇଲେ ରକ୍ତହୀନତା ଦୂର ହେବା ସହ ବାକ୍ତି ହେଉଥିଲେ ବି ଭଲ ହୋଇଯାଏ ।

➤ ଭିଟାମିନ୍ ସି ଏବଂ ରାଇବୋଫ୍ଲେବିନ୍ ଏଥିରେ ଅଧିକ

ଥିବାରୁ ଏହା ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ସୁସ୍ଥ ରଖେ ।

➤ ଏଥିରେ ଥିବା ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ ଶରୀରରେ ଜଳାୟ ଅଂଶ ସକ୍ରିୟତା ରଖିବା ସହ ଆଣ୍ଡୁଗଣ୍ଡିରେ ହେଉଥିବା ଏସିଡରୁ ମୁକ୍ତ ରଖେ । ଏହି ଏସିଡ୍ ଗଣ୍ଡିରୋଗର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହୋଇଥିବାରୁ ଆତ ଏଥିରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଏ ।

➤ ଆତରେ ବି ସୋଡିୟମ୍ ଏବଂ ପଟାସିୟମ୍ ସକ୍ରିୟତା ମାତ୍ରାରେ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହା ରକ୍ତପ୍ରବାହ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ ।

➤ ଶରୀରର ଶର୍କରାସ୍ତର ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିପାରେ ଆତ ।

➤ ଆତର ମଞ୍ଜିଳ ଛେଳିକ୍ଷୀର ସହିତ ବାଟି ମୁଣ୍ଡରେ ଲଗାଇଲେ କେଶ ଝଡ଼ିବାରେ ବେଶ୍ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ ।

ଶ୍ରୀ ହନୁମାନ କହିଲେ- 'ଭଗବାନ ! ଦେହବୁଦ୍ଧିରେ ମୁଁ ତ ଶ୍ରୀ ସାତାରାମଙ୍କର ଦାସାନୁଦାସ । ଜୀବବୁଦ୍ଧିରେ ମୁଁ ହେଉଛି ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ଅଂଶ । ମୋ ଭଗବାନ ଅତି ଉଦାର । ଏଣୁ କୃପା କରି ସେ ମୋତେ ନିଜର କରି ରଖିଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବିଚାର କଲେ ମୁଁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ ନୁହେଁ । ମୋର ଆଉ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଭିତରେ ଭେଦଭେଦ କିଛି ନାହିଁ ।

ଅତିଶୟ ଭକ୍ତି ବଢ଼ିଲେ ଭକ୍ତ ଓ ଭଗବାନ ଏକ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ଭକ୍ତି

ମହା ମଣ୍ଡଳ ଆକାଶ ହେଁ, ଅକ୍ଷର ସେ ଉତପାଳ ।

ମହା ଶୂନ୍ୟ ସେ ପ୍ରାଣ ହେଁ, କାରଣ ମାହିଁ ସମାନ ॥୦୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ବ୍ରହ୍ମରୁ ଆକାଶ ମହାମଣ୍ଡଳ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ମହାଶୂନ୍ୟରୁ ପ୍ରାଣର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ସେହି ପ୍ରାଣ ଅକ୍ଷର ଆଧାର ଉପରେ ଦେହସଂସ୍ଥାପନ କିମ୍ପାଶୀଳ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାଣର ଆଧାର ଅକ୍ଷର ଅଟେ, କାହିଁକି ନା ଯୋଗ ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଅକ୍ଷର ମଣ୍ଡଳରେ ପହଞ୍ଚି ପ୍ରାଣ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ ।

ଅକ୍ଷର ସେ ଗତି ପ୍ରାଣ ମୈଁ, ପ୍ରାଣ ସେ ତନ ବ୍ୟଞ୍ଜପାର ।

ଚକ୍ର ନାଲ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବଲେ, ଧର୍ମ ହେଁ ଔଢ଼ିଧ ପ୍ରକାର ॥୦୬॥

ଭାଷ୍ୟ - ଅକ୍ଷରରୁ ପ୍ରାଣରେ ଗତି ଆସିଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରାଣ ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଚକ୍ର ନାଡ଼ି ତଥା ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକରେ ବିବିଧ ପ୍ରକାରର ଧର୍ମ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଶରୀରରେ ଅକ୍ଷରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣ, ମନ ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଆଦିରେ ଗତି ଆସିଥାଏ ଯାହା ଫଳରେ ଆତ୍ମା ସମଗ୍ର ଦେହସଂସ୍ଥାପନ କିମ୍ପା କରିଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ସୁଖ ଉପଭୋଗ କରିଥାଏ ।

କାରଣ ମଣ୍ଡଳ ପ୍ରାଣ ଜୋ, ପହୁଁଚେ ଯୋଗ ଔଧାନ ।

ମନ ପଞ୍ଚୁ ତବ ହୋତ ହେଁ, ଦୃନ୍ଦ ମିଚେ ବୁଝା ଖାନ ॥୦୭॥

ଭାଷ୍ୟ - ଯେତେବେଳେ ଯୋଗ ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣ ନିଜ କାରଣ ମଣ୍ଡଳ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଣ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବା ପରେ ମନ ପଞ୍ଚୁ ହୋଇଯାଏ କାହିଁକି ନା ପ୍ରାଣ ସହିତ ମନର ଗତି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ପ୍ରାଣ ଏବଂ ମନର ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ପ୍ରାଣ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବା ପରେ ମନ ଚଳଚଢ଼ି ହୋଇ ଥାଏ ଏବଂ ମନ ସ୍ଥିର ହୋଇଯିବା ଦ୍ୱାରା ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଦୃନ୍ଦ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ଦୃନ୍ଦ ସମାପ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଦୁଃଖର ପରିସମାପ୍ତି ଘଟେ ।

ଅକ୍ତିୟ ମନ ଅରୁ ପ୍ରାଣ ହେଁ, ନିଜ କାରଣ ଭୟ ଲାନ ।

ତବ ପ୍ରକୃତି ପରପଞ୍ଚ ସବ, ବନ୍ଦ ହୋୟ ସ୍ୱାଧାନ ॥୦୮॥

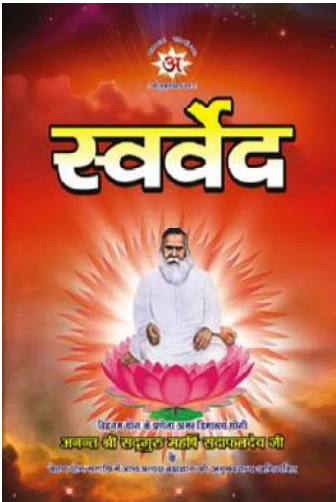
ଭାଷ୍ୟ - ଯେତେବେଳେ ମନ ଏବଂ ପ୍ରାଣ କ୍ରିୟାରହିତ ହୋଇ ନିଜ କାରଣରେ ଲାନ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ

ଭେଦକୁ ବିନାଶ କରିଦିଏ । ଶ୍ରୀ ହନୁମାନ ଆଉ ଶ୍ରୀରାମ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ । ଭଗବାନ ଶଙ୍କର ମାତା ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଏହି ରାମକଥା କହୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଗୁଣ ଅନନ୍ତ । ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ କଥା ବି ଅନନ୍ତ । ରାମ ଚରିତ୍ରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅକ୍ଷର ବକ୍ତା ଓ ଶ୍ରୋତାଙ୍କର ପାପରାଶିକୁ ଭସ୍ମ କରିଦିଏ । ଶ୍ରୀରାମ କଥାକୁ ପୁଣି କିଏ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରେ କି ? ଜୀବ ଅସ୍ମଦ୍ଭି । ହେଲେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଗୁଣ ଅନନ୍ତ । ଯଥାମତି ସଂକ୍ଷେପରେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ କଥା କୁହା

ରାମକଥା

ସର୍ବେଦ

କରିନିଏ, ସେତେବେଳେ ନିର୍ବିଘ୍ନ ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭକ୍ତି ଏବଂ ସ୍ମରଣ କରିଥାଏ । ନିର୍ବିଘ୍ନ ଭାବରେ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବା ପରେ ହିଁ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ମରଣରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭଜନ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆନନ୍ଦ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ମନ ଓ ପ୍ରାଣ ବ୍ୟଞ୍ଜହାର ମୈଁ, ତିରଗୁଣ କା ବ୍ୟଞ୍ଜପାର ।

ମନ ଅରୁ ପ୍ରାଣ ଔଲାନ ମୈଁ, ତିରଗୁଣ ଧର୍ମ ସଂହାର ॥୧୧॥

ଭାଷ୍ୟ - ମନ ଏବଂ ପ୍ରାଣର ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତିର ତ୍ରିଗୁଣ ସମ୍ପର୍କ ଲାଗି ରହିଥାଏ । ମନ ଏବଂ ପ୍ରାଣ ବିଲୀନ ହୋଇଯିବା 'ଲରେ ତ୍ରିଗୁଣର ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ନାଶ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ଯୋଗୀ ଏହି ତ୍ରିଗୁଣର ଅଭାବ ହେବା ପରେ ନିର୍ମଳ ଏବଂ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ବୋହାରେ ଗୁଣାତୀତ ଯୋଗୀର ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ।

ନହିଁ ନିବୃତ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହେଁ, ନହିଁ କୋୟ କାକ୍ଷା ହୋୟ ।

ସନିଧୁ ଯୋଗ ତ୍ରିୟ ହୋତ ହେଁ, ଗୁଣାତୀତ ହେଁ ସୋୟ ॥୧୨॥

ଭାଷ୍ୟ - ନିଃଶବ୍ଦ ପରମପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି ହେବା 'ଲରେ ଯୋଗୀ ପ୍ରକୃତିରୁ ପାରଙ୍ଗତ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ଚେତନ ସ୍ୱରୂପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତ୍ରିଗୁଣମାନଙ୍କର ତ୍ରିୟାତ ଯୋଗୀଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରେ ନାହିଁ । ତ୍ରିଗୁଣର ଅଭାବ ହେବା ଦ୍ୱାରା କେବଳ ନିଜ ପ୍ରୟାସରୁ ହିଁ ସେ ପ୍ରକୃତିର ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ଯୋଗୀ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂମିରେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପ୍ରକୃତିର ସମ୍ପର୍କ ଲାଗି ରହିଛି । ଯୋଗୀ ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ବିଦାକାଶରେ ଅକ୍ତର୍ଗମନ କରି

ହୋଇଛି । ଏହି କଥାରେ ଯେଉଁସବୁ ଦିବ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ ପରିବେଷଣ ହୋଇଛି ତାହା ଶ୍ରୀମଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରସାଦରୁ ହିଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି । କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା ସମୟରେ ଅନେକ ତ୍ରୁଟି ରହିଯାଇଛି । ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ସାତାରାମଙ୍କ ସ୍ମରଣ ପ । ଏକ ଶ୍ରୀରାମ ଅନେକ ରୂପରେ ଏଠାରେ ବିରାଜମାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏକ ଶ୍ରୀରାମ ହିଁ ସମସ୍ତଠାରେ ରମଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରଣାମ କରୁଛି, ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରଣାମ କରୁଛି ।

ମହାପୁରୁଷ କୌଣସି ଦିନ ସତକର୍ମର ସମାପ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ଶରୀରର ସମାପ୍ତି ଯେତେବେଳେ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ହୁଏତ ସତକର୍ମର ସମାପ୍ତି ହୋଇ ଯାଇ ପାରେ । ଆମେ ଜୀବନର ଶେଷଶ୍ୱାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତକର୍ମ କରୁଥିବା ଉଚିତ । ଜୀବନର ଶେଷଶ୍ୱାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ସେବା କରୁଥିବା ଉଚିତ । ଶ୍ରୀରାମ ନାମକୁ ଜପ କରୁଥିବା ଉଚିତ, ପରୋପକାରରେ ଶରୀରକୁ ବିନିଯୁକ୍ତ କରୁଥିବା ଉଚିତ ।

ସର୍ବଦା ପ୍ରକୃତିର ସୁଖ ଉପଭୋଗର ଲିପ୍ତରେ ଆତଯାତ ହୋଇ ଭବ-ବନ୍ଧନ ଦୁଃଖ ଭୋଗିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରକୃତି ପାର ଅନୁଭବ ଗମନ କରୁଥିବା ବାତରାଜା ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗୀ ହିଁ ଆତ୍ମାର ପବିତ୍ର ଆନନ୍ଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି କୃତକୃତ୍ୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।

କହିଁ ହମ ହେଁ ତହିଁ ହରି ନହିଁ, କହିଁ ହରି ହେଁ ହମ ନାହିଁ ।
ହମ ହରି ଏକହିଁ ସାଥ ମୈଁ, କବହିଁ ରହତେ ନାହିଁ ॥୧୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ଯେଉଁଠି ଅଭିମାନ ବିଦ୍ୟମାନ ସେଇଠି ଅଜ୍ଞାନତା ବିରାଜମାନ । ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ମରଣ ବି ସ୍ମରଣ ହେବା ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ । ସେଥିପାଇଁ ସେହି ଅଭିମାନ ଯୋଗୁ ପ୍ରଭୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି ଆଉ ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ହରି ଥାଆନ୍ତି, ସେଠାରେ 'ମୁଁ' ଅବା 'ମୋର' ବୋଲି କିଛି ଅଭିମାନ ରହିପାରେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବର ପ୍ରାକୃତିକ ଅଭିମାନ ଛାଡ଼ିବ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୁପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ପରମାନନ୍ଦଙ୍କ ଆସ୍ୱାଦନ ହୋଇଥାଏ । ଅଭିମାନ ଜୀବ ପତନର କାରଣ । ଶୁଦ୍ଧ ଲୌହ ମଧ୍ୟ ପରମପଣିର ସର୍ବା ଲାଭକରି ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ପ୍ରକାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ପିପାସୁ ସମସ୍ତ ମୋହ ଏବଂ ଅଭିମାନକୁ ତ୍ୟାଗକରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭଜନ କରିଥାନ୍ତି । ଜୀବମୂଳିରେ 'ଅହ' ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡି'ର ଅଭିମାନ କରି ହିଁ ମାୟା ବନ୍ଧନରେ ପଡ଼ି ତ୍ରିତାପ ଦୁଃଖ ଭୋଗକରେ । ଦାନ-ଅଧାନ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରଣାଗତିରୁ ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଅଭିମାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ । ଅଭିମାନୀ ନିକଟରେ ସତ୍ୟାଚରଣ, ପବିତ୍ରତା ଅଥବା ଶାନ୍ତିସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଅଭିଳାଷୀ ହୋଇ ପାରେନା । ଅଭିମାନ ପତନର ଏକମାତ୍ର ସାଧନ । ଅଭିମାନୀ ହେବା ଫଳରେ ଆତ୍ମାକ ଉଚ୍ଛ୍ୱାନ କଦାପି ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ନିଜ ସ୍ୱାଭାବିକ ଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଅଭିମାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ପତନର ହେତୁ ଅଟେ । ଯିଏ ସମସ୍ତ ଅଭିମାନ, କାମନାକୁ ତ୍ୟାଗକରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରଣାଗତ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ରୂପରେ ପ୍ରଭୁ ଭଜନ କରିଥାଏ, ସେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମାନନ୍ଦଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ମାନବ ଜୀବନକୁ ସଫଳ କରିଥାଏ ।

ପରମାନନ୍ଦ ପରମ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରକୃତି ମଣ୍ଡଳକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ଯୋଗୀ ଗୁଣାତୀତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତିର ତ୍ରିଗୁଣ ଛାଡ଼ିଯାଆନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ନା ନିବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ, ନା ଜଗତର ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ, କାହିଁକି ନା ତ୍ରିଗୁଣର ଭାବରୁ ହିଁ ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତିର ବ୍ୟବହାର ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥାଏ ଅଥବା ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥାଏ । ଯେବେ ପ୍ରକୃତି ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ, ତେବେ କାହାର ତ୍ୟାଗ ଆଉ ବିରାଗ ଏବଂ କେଉଁ ଭୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁର ଇଚ୍ଛା ହେବ ? ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରକୃତିର ତ୍ରିଗୁଣମାନଙ୍କର ଅଭାବ ହେବା 'ଲରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି-ନିବୃତ୍ତି ଅଥବା ସଂସାରର କୌଣସି ବସ୍ତୁର କାମନା ଯୋଗୀ ନିକଟରେ ରହେନାହିଁ । ସେ ନିଜ ଚେତନ ସ୍ୱରୂପରେ ପରମାନନ୍ଦ ସତପୁରୁଷଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି କୃତକୃତ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ତାଙ୍କର ଶରୀର, ଦେହ ସଂସ୍ଥାପନ ଧର୍ମ ସ୍ୱାଭାବିକ, ଆତ୍ମାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରକେ ହିଁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ସେ ପ୍ରକୃତିର ଧର୍ମରୁ ଅକ୍ଷର ହୋଇ ଚେତନ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଗୁଣାତୀତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ଅକ୍ଷର ପର ନିଃଶବ୍ଦ ହେଁ, ମଣ୍ଡଳ ଦିବ୍ୟ ଅନୁପ ।
ଚେତନ ସ୍ଥିର ଶାନ୍ତ ହେଁ, ଗୁଣାତୀତ ସ୍ୱରୂପ ॥୧୩॥

ଭାଷ୍ୟ - ଅକ୍ଷର ଉପରେ ଏହାର ଆଗକୁ ନିଃଶବ୍ଦର ଦିବ୍ୟ ମଣ୍ଡଳ ଅଛି । ଆତ୍ମା ସେହି ଦିବ୍ୟ ମଣ୍ଡଳକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ତ୍ରିଗୁଣର ଦୃନ୍ଦରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସ୍ଥିର ଏବଂ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରକୃତି ମଣ୍ଡଳରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ପରେ ତ୍ରିଗୁଣର ଦୃନ୍ଦରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସେହି ଦୃନ୍ଦାତୀତ ଯୋଗୀ ତ୍ରିଗୁଣରହିତ ହୋଇ ନିଃଶବ୍ଦର ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକାଶରେ ସ୍ଥିର ଏବଂ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ଗୁଣାତୀତ ଯୋଗୀର ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ।

ଗୁଣାତୀତ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହେଁ, ପାଢ଼େଁ ପୁରଣାନନ୍ଦ ।
ଅଗମ୍ୟ ଷ୍ଟେ ଗମ୍ୟେଁ ମିଳତୁ ହେଁ, ହୋଷ୍ଟେ ପରମାନନ୍ଦ ॥୧୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ତ୍ରିଗୁଣର ଦୃନ୍ଦମାନଙ୍କରୁ ମୁକ୍ତ ଗୁଣାତୀତ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଯୋଗୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ । ପ୍ରକୃତିର ବିଷୟ-ରାଗରେ ପ୍ରବହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରେ ନାହିଁ । ପ୍ରାକୃତିକ ଯୋଗୀ

ଅରଖର ଉପକାରिता

ଅରଖ ଏକ ଗୁଳ୍ମଜାତୀୟ ଔଷଧୀୟ ଉଦ୍ଭିଦ । ତେବେ ଦେବପୂଜା ବିଶେଷକରି ଶିବଙ୍କର ପୂଜା ପାଇଁ ଏହି ଫୁଲର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଥାଏ । ଆଇଲାଣ୍ଡରେ ଏହାର ଫୁଲକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାଜସଜ୍ଜା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ହାଡ଼ୁଇ ଦ୍ୱୀପରେ ଏହାକୁ ରାଜକାୟ ସନ୍ତକ ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଇଥାଏ । କାମୋଡ଼ିଆରେ ଶବ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଅରଖଫୁଲ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହି ଉଦ୍ଭିଦ ଭାରତ ସମେତ ଶ୍ରୀଲଙ୍କା, ଚୀନ, ଆଇଲାଣ୍ଡ, ଫିଲିପାଇନ୍ସ, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ, ମାଲେସିଆ ଓ କାମୋଡ଼ିଆରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ଏକ ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ ହେଲେ ବି ଏହାର କ୍ଷୀର ବିଷାକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ସମୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଜରୁରୀ । କେତେକ ଚର୍ମରୋଗରେ ପୁଣି ଅଧକପାଳୀ ମୁଣ୍ଡବିନ୍ଧାରେ ଏହାର କ୍ଷୀରକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଏହା ଯେପରି ଆଖିର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ନ ଥାଏ । ଏହାର ଫଳରୁ ବାହାରୁଥିବା ତୁଳାରେ ତକିଆ ତିଆରି କରି ଶୋଇଲେ ଅଣ୍ଡାରୋଗ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ବଧୂରପଣକୁ ଦୂର କରେ ।

□ କାଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅରଖକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି କାଶ ହେଉଥିଲେ ଅରଖର ମୂଳକୁ ଭଲ ଭାବେ ବାଟି ସେଥିରେ ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ ପକାଇ ଛୋଟ ବାଟୁଳାଟିଏ କରି ଦିନକୁ ଦୁଇଥର ଏଥିରୁ ଆରାମ ମିଳିଥାଏ ।

□ ଅରଖ ଚୂଷ ପରିବେଶକୁ ଶୁଦ୍ଧ ରଖୁଥାଏ । ବାୟୁରେ ଥିବା ବିଷାକ୍ତ ଜୀବାଣୁକୁ ଏହା ନଷ୍ଟକରିଦେଇଥାଏ ।

□ ଅରଖର କଞ୍ଚିଆ ପତ୍ରକୁ ମିଠା ତେଲରେ ଜଳାଇ ଅଣ୍ଡକୋଷ ଫୁଲିଥିବା ସ୍ଥାନରେ ବାନ୍ଧିଲେ ଫୁଲ କମିଥାଏ । ମାତ୍ର କଡ଼ା ତେଲରେ ଏହାର ପତ୍ରକୁ ଜଳାଇ ଘାଆରେ ଲଗାଇଲେ ତାହା ଭଲ ହୋଇଯାଏ ।

□ ଏହାର ପତ୍ରକୁ ଗରମ କରି କ୍ଷତରେ ବାନ୍ଧିବା ଦ୍ୱାରା ତାହା ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଭଲ ହୁଏ । ଅରଖର ଛାଲିକୁ ବାଟି ଘିଅରେ ଗରମ କରି କ୍ଷତ ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ଫୁଲ ଓ ଯକ୍ଷ୍ମା ହ୍ରାସ ପାଏ ।

□ ଅରଖର ତେରକୁ ଛାଲରେ ଶୁଖାଇ ତାକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି ନିଅନ୍ତୁ । ସେଥିରେ ଗୁଡ଼ ମିଶାଇ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶୀତ ଜ୍ୱର ପ୍ରଶମିତ ହୋଇଥାଏ ।

□ ଆଖୁଗଣ୍ଡି ବାଟ ପାଇଁ ଅରଖ ଉପକାରୀ । ଦୁଇ ସେର ଅରଖ ତେରକୁ ଚାରି ସେର ପାଣି ଦେଇ ସିଝାନ୍ତୁ । ପାଣି ମରି ମରି ଅଧା ହୋଇଗଲେ ସେଥିରେ ଦୁଇ ସେର ଗନ୍ଧମ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅବଶିଷ୍ଟ ପାଣି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମରିଗଲେ ସେହି ଗନ୍ଧମରୁ ଅଟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ । ଏହି ଅଟାରୁ ଆଖୁଳାଏ ନେଇ ରୁଟି କରି ଗୁଡ଼ ଏବଂ ଘିଅ ସହ ପ୍ରତିଦିନ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆଖୁଗଣ୍ଡିର ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୁଏ । ରୋଗ ଯେତେ ପୁରୁଣା ହେଲେ ବି ତିନି ସପ୍ତାହରେ

□ ଅରଖର ଶୁଖିଲା ଡାଳ ଖଣ୍ଡେ ନେଇ ତା'ର ଗୋଟେ ପଟେ ନିଆଁଲଗାଇ ଆରପଟେ ତା'ର ଧୁଆଁକୁ ଜୋରରେ ନାକରେ ଶୋଷିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ମୁଣ୍ଡବିନ୍ଧାରୁ ତୁରନ୍ତ ଆରାମ ଦେଇଥାଏ ।

□ ଅରଖ ମୂଳର ବୃକ୍ଷକୁ ଗରମ ପାଣି ସହିତ ସେବନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଉପଦଂଶ ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ । ଉପଦଂଶର ଘା'ରେ ଅରଖର ଗୁଣ୍ଡ ପକାନ୍ତୁ । ଅରଖର କାଡ଼ାରେ ଘା'କୁ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

□ ଅରଖ ମୂଳ ସହ ପିପ୍ପଳ ଛାଲିର ଭଣ୍ଡ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ଫିଷ୍ଟୁଲା ଭଲ ହୋଇଯାଏ । ଅରଖରେ ଦାନ୍ତ ଘଷିବା ଦ୍ୱାରା ଦାନ୍ତରୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ ।

□ ଆୟୁର୍ବେଦରେ ଏହି ବୃକ୍ଷକୁ ଉପବିଷ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହାର ସେବନ ଅତ୍ୟଧିକ ହେବା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ଝାଡ଼ା ବାନ୍ଧିର କାରଣ ହୋଇପାରେ । ଉପଯୁକ୍ତ ମାତ୍ରାର ସେବନ ଉପଯୁକ୍ତ ବୈଦ୍ୟଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ହେବା ଦରକାର ।

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ?

- ❖ ଇଜିପ୍ଟରେ କେତେଜଣ ବଇଦ ରୋଗୀର ଦାନ୍ତ ବିନ୍ଧାରେ ମୃତ ମୁଷାଙ୍କ ପେଷ୍ଟ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ବୟସ୍କ ଲୋକଙ୍କ ସହ ଯୁବପିଢ଼ୀ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଚିକିତ୍ସା କରାଇବାରେ ଆସିବା ଦ୍ୱିଧା ପ୍ରକାଶ କରୁ ନଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏପରି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଚିକିତ୍ସା ଇଲିପ୍ଟର କେତୋଟି ଗ୍ରାମର ହୋଇଥାଏ ।
- ❖ ଚୀନରେ ପାଣିରେ ରହୁଥିବା ସାପକୁ ଧରି ଆଖୁଗଣ୍ଡି ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ କରାଯାଏ । ୧୯୦୦ ବେଳକୁ ସେଠାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି ଆଜି ମଧ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ସାପଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହୃତ କରି ଏକ ପ୍ରକାର ତେଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଏହି ତେଲ ମାଲିସରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗଣ୍ଡି ବ୍ୟଥାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଏ ।
- ❖ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲୀୟ ଚିକିତ୍ସକମାନେ କୁମ୍ଭୀର ମଳରୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଚିକିତ୍ସା କରିଥାନ୍ତି ।
- ❖ ଇଉରୋପର କେତୋଟି ପ୍ରାନ୍ତରେ ୧୬୦୦ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଏକ ଚିକିତ୍ସା ହୋଇ ଆସୁଛି । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଶବର ହାଡ଼କୁ ଗୁଣ୍ଡ କରି ଏକ ପାଉଡ଼ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଖଣ୍ଡିଆଖାବରା ସ୍ଥାନରେ ଏହାକୁ ଲଗାଇଲେ ଉପକାର ମିଳେ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଔଷଧ ଦୋକାନରେ ଏହି ପାଉଡ଼ର ଉପଲବ୍ଧ ।
- ❖ ସେକ୍ସପିଅରଙ୍କ କନ୍ୟା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଶିକ୍ଷିତ ଥିଲେ ।
- ❖ ସେକ୍ସପିଅର ଗଞ୍ଜେଇ ସେବନ କରୁଥିଲେ ।
- ❖ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଗୋଟିଏ ତାରିଖରେ ହୋଇଥିଲା । ଇଂରେଜୀ ଶବ୍ଦ 'You' ର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରୂପ 'u' ପ୍ରଥମେ ସେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ।

କହିପାରିବେ କି ?

- ୧) ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜନାଥ ସିଂହ ନିକଟରେ କେଉଁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ କଳ୍ପନା ଚାହୁଁଲେ କେହି ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ ?
- (୨) ପିନ୍‌ଘାଟି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ଭାରତର କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛି ?
- (୩) ବିଶ୍ୱ ଜୈବ ବିବିଧତା ଦିବସ କେବେ ପାଳନ କରାଯାଏ ?
- (୪) ପ୍ରତିବର୍ଷ ହାତୀ ମହୋତ୍ସବ କେଉଁଠାରେ ପାଳନ କରାଯାଏ ?
- (୫) ଶ୍ରୀହର୍ଷ କେଉଁ ରାଜାଙ୍କ ରାଜକବି ଥିଲେ ?
- (୬) ଭାରତରେ ପ୍ରଥମେ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗର ଆରମ୍ଭ କେବେ ହୋଇଥିଲା ?
- (୭) ସୁଲତାନ୍ ଅଜଲାନ୍ ଶାହ କପର କେଉଁ ଖେଳ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି ?
- (୮) Global Environment and Climate Action Citizen Award ନିକଟରେ କାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ?
- (୯) 'ଜନ୍ମେଷ୍ଟ' ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ କିଏ ?
- (୧୦) ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରିଣ କରିଥିବା ଦେଶର ନାମ କ'ଣ ?

JUMBLE WORDS

1) GRIEHH	=	6) SWEASE	=
2) TARCOV	=	7) NARDG	=
3) PHEDT	=	8) NRASL	=
4) PUNTI	=	9) VTIRED	=
5) GOPINE	=	10) BSCAAU	=

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସଂପାଦକ, “ସ୍ୱୀକାର”, ଲେବର କଲୋନୀ ମୁଦିପଡ଼ା, ସମ୍ବଲପୁରଞ୍ଜ ଠିକଣାରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆସନ୍ତା ସଂଖ୍ୟାରେ ଦିଆଯିବ ।

ଗତ ସଂଖ୍ୟାର କହିପାରିବେ କି ? ର ଉତ୍ତର :-
 ୧. ତାମିଲନାଡୁ, ୨. ୨୨ ଜୁନ୍, ୧୭୫୭, ୩. ସରଲୀ ଗ୍ରେଡୁଲ, ୪. କଲିକତା, ୫. ଏଡସ, ୬. ଶିବ ସମୁଦ୍ର, ୭. କେରଳ, ୮. ରାଜୀବ ଆହୁଜା, ୯. ଡିସେମ୍ବର ୨୫, ୧୦. ୩୨ ଦିନ ।

Jumble Words ର ଉତ୍ତର :-
 (1) CLIFF (2) KNELT (3) EMBLEM (4) SUDDEN (5) CRYPT (6) SHIFT (7) URCHIN (8) GOTTEN (9) HOMER (10) DOUBT

ଔଷଧରେ ଭରପୁର ବାହାଡ଼ା

ଗୋଟିଏ ବାହାଡ଼ାକୁ ୨ ଫାଳ କରି ଗୋଟିଏ ଫାଳକୁ କଳରେ ରଖି ଧାରେ ଧାରେ ଖାଇଲେ ଏହା କଫ, କାଶ, ଶ୍ୱାସ ଓ ସ୍ମରଭଙ୍ଗ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

କାନ ପତା : ବାହାଡ଼ା ଓ ବଚକୁ ୧୦ ଗ୍ରାମ୍ ରାଶି ତେଲ ଏବଂ ରାଶି ତେଲ ଏବଂ ଏକ ଗ୍ଲାସ ପାଣି ଦେଇ ଏହାକୁ ଗରମ କରନ୍ତୁ, ପାଣି ମରିଯିବା ପରେ ଏହାକୁ ଛାଣି କାନରେ ଦିନକୁ ୨ ଥର ପକାଇଲେ କାନପତା ଭଲ ହୁଏ ।

ମୁତ୍ତାଶୟରେ ପଥୁରୀ : ବାହାଡ଼ା ମଞ୍ଜିକୁ ଖାର ସହ ପେସି ପାଣି ସହିତ ମିଶାଇ ଦିନକୁ ୨ ଥର ପିଇଲେ ମୁତ୍ତାଶୟର ପଥୁରୀ ବାହାରିଯାଇଥାଏ ।

ନଂପୁସକତା ଦୂର : ବାହାଡ଼ା ବୃକ୍ଷ ସାଙ୍ଗରେ ସମାନ ଭାବରେ ଗୁଡ଼ ମିଶାଇ ନିୟମିତ ୨/୩ ମାସ ସେବନ କଲେ ନଂପୁସକତା ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

ସମାଧି ସମୟାଚାର

ଇଚ୍ଛା ରହିତ ମୃତ୍ୟୁ ଆ ଜନ୍ମ-ମୃତ୍ୟୁରଚକରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଏ । ଇଚ୍ଛା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବା ହିଁ ମୋକ୍ଷ, ବନ୍ଦନରୁ ମୁକ୍ତି ଅଟେ । କୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଗୀତାରେ କହିଛନ୍ତି - 'ପରମ ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ମହାତ୍ମା ଜନ ମୋତେ ପାଇବା ପରେ, ଦୁଃଖର ଯେଉଁଠି ଘର, ଏପରି କ୍ଷଣଭଙ୍ଗର ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ପୁଣି ଆସନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ହେ ଅର୍ଜୁନ ! ବ୍ରହ୍ମଲୋକରୁ ନେଇ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପୁନରାବର୍ତ୍ତା ସ୍ଵଭାବର, କିନ୍ତୁ ହେ କୁହାପୁତ୍ର ! ମୋ ସହିତ ମିଶିଯିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ଗଭୀର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଏହା ଗହନତମ ତର୍କ ଅଟେ, ଅତ୍ୟୁତ୍ସୁ ଅଟେ । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଦୁଃଖର ଘର । ପୁନର୍ଜନ୍ମର ପ୍ରାରମ୍ଭ ଜୀବନର ଆକାଂକ୍ଷା, ଜୀବେଷଣା ଅଟେ, ଯେହେତୁ ଏଥିରେ 'ମୁଁ ଆହୁରି ବଞ୍ଚି ଚାଲିବି'ର ଇଚ୍ଛା ଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ନ ହେଉଣୁ ତାହା ଦଶଟି ଇଚ୍ଛାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଯେକୌଣସି ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଜୀବନ ଦରକାର, ସମୟ ଦରକାର, ଅନ୍ୟଥା ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ ।

ଇଚ୍ଛା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତ ଦରକାର । ଯଦି ଭବିଷ୍ୟତ ନ ରହିବ ତ ଇଚ୍ଛା କ'ଣ କରିବ । ଯଦି ମୁଁ ଏହି କ୍ଷଣ ମରିଯିବାର ଅଛି ତ ଇଚ୍ଛା କରିବା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବ, କାରଣ ଇଚ୍ଛା ପାଇଁ କାଲି ହେବା, ଆଗାମୀ ଦିନ ରହିବା ଜରୁରୀ । ଆଗାମୀ ଦିନ ରହିଲେ ଇଚ୍ଛାକୁ ବିସ୍ତାର କରାଯାଇପାରେ ଓ ଏଥିପାଇଁ ଶ୍ରମ କରାଯାଇ ପାରେ । ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ଆବଶ୍ୟକ ।

ସମୟ ବିନା ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ସମୟ ଦରକାର ଏବଂ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଚ୍ଛା ଦଶଟି ଇଚ୍ଛାକୁ ଜନ୍ମ ଦିଏ ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଚ୍ଛା ପରେ ଦଶ ଗୁଣ ସମୟ ଦରକାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନ ପରେ ଆମେ ଆହୁରି ଦଶଟି ନୂଆ ଇଚ୍ଛା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିନେଉ ।

ମଜାକଥା ହେଲା ପୂରା ଜୀବନ ଆମେ ଇଚ୍ଛାଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଉ ଏବଂ ଶେଷରେ ଆମେ ଜାଣିପାରୁ ଯେ କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହୋଇ ନାହିଁ, ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ

ଆମେ ଆହୁରି ଇଚ୍ଛାକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିନେଉ । ସେତେବେଳେ ମରିବା ସମୟରେ ଆଉ ଏକ ଜନ୍ମର ଆକାଂକ୍ଷା ଜାତ ହୁଏ, କାରଣ ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ ଆଉ ଏକ ଜୀବନ ଦରକାର ଏବଂ ଜୀବନକୁ ପାଇବାର ଇଚ୍ଛା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହୋଇଯାଏ ।

ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ କହିଛନ୍ତି - ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଦୁଃଖର ଘର । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ ଜୀବନର ଆକାଂକ୍ଷାରୁ, ଜୀବନର ଆକାଂକ୍ଷା ହୋଇଥାଏ ଇଚ୍ଛାକୁ ତୃପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଚାହିଁବାରୁ । ପୁନର୍ଜନ୍ମର ସୂତ୍ର ବା ଦୁଃଖର ଆଧାର ଇଚ୍ଛା ଅଟେ, ତୃଷ୍ଣା ଅଟେ । ଯଦି ଆମର କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ ତ ଆମେ କହିବା ଯେ ଆଗାମୀ କାଲି ମୋତେ ଏବେ ଆଉ ଦରକାର ନାହିଁ ।

ଯାଶୁଙ୍କୁ କେହି ଜଣେ ପଚାରିଲା - 'ଆପଣଙ୍କ ମୋକ୍ଷରେ ସବୁଠାରୁ ବିଶେଷ କଥା କ'ଣ ହେବ ? ବୋଧହୁଏ ପଚାରିବା ଲୋକ ଭାବିଥିବ ଯେ ଯାଶୁ କହିବେ- ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ହେବ, ପରମ ଆନନ୍ଦ ହେବ, ଶାନ୍ତି ମିଳିବ, କିନ୍ତୁ ସେ - କହିଲେ - 'ସେଠାରେ ସମୟ ହେବ ନାହିଁ । ସମୟ ହେବ ନାହିଁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ସେଠାରେ କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ଇଚ୍ଛା ହେବ ନାହିଁ, ସମୟ ହେବ ନାହିଁ ତ ସେଠାରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହେବ ନାହିଁ ସେଠାରେ କାଲି ହେବ ହିଁ ନାହିଁ । ସେଠାରେ କେବଳ ଆଜି ହିଁ ହେବ । ବୋଧହୁଏ ଆଜି କହିବା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ନୁହେଁ, ଏବେ ହିଁ ହେବ । ଏହି କ୍ଷଣ ହେବ ଓ ଏହି କ୍ଷଣ ଅନନ୍ତ ହେବ । ଏହି କ୍ଷଣ କେଉଁଠି ସମାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ କେବେ ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ସମୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଏଥିପାଇଁ ଅଛି, କାରଣ ଇଚ୍ଛାର ଦୌଡ଼ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଦରକାର । ଇଚ୍ଛା ସମୟରେ ଦୌଡ଼ିଥାଏ, ଇଚ୍ଛା ସ୍ଥାନରେ ଦୌଡ଼େ ନାହିଁ । ଆମ ଶରୀର ଦୌଡ଼ିବାକୁ ହେଲେ ସ୍ଥାନ ଦରକାର ପଡ଼ିବ, କିନ୍ତୁ ଆମର ମନକୁ ଦୌଡ଼ାଇବାକୁ ହେଲେ ସ୍ଥାନର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ସମୟ ଯଥେଷ୍ଟ । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ବି ଦୌଡ଼ି ପାରିବା । ସ୍ଵପ୍ନରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସମୟ

ଥାଏ, କାଳ ଥାଏ । ଆରାମ ଚୈତ୍ତି ଉପରେ ବସି ରହି ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଅନନ୍ତ-ଅନନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରି ପାରିବା । ସେହି ଯାତ୍ରା ଇଚ୍ଛାଗୁଡ଼ିକର ଯାତ୍ରା ଅଟେ ଓ ସମୟରେ ଘଟିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଭଗବାନ ମହାବୀରଙ୍କୁ କେହି ଜଣେ ପଚାରିଲା 'ଯେବେ ସମାଧି ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଯାଏ ତ ଆମ ଭିତରୁ କେଉଁ ଜିନିଷ ବାହାରି ଯାଏ । ସେ କହିଲେ - 'ସମୟ ।' ସେତେବେଳେ ସମୟ ଆମ ଭିତରୁ ବାହାରି ଯାଏ, କାରଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସମାଧି ଫଳିତ ହୋଇଥାଏ, ତା' ଭିତରେ ଇଚ୍ଛାର ଦୌଡ଼ ରହିଯାଏ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଦୌଡ଼ର ଯେଉଁ ମାର୍ଗ ଅଛି, ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଏ, ତାହା ବାହାରି ଯାଏ ।

ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି ଦେଶରେ, କୌଣସି କାଳରେ, କୌଣସି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ସମାଧିର ପରିଭାଷା କରିଥିବେ, ସେଥିରେ ଅଲଗା କଥା ପୁଣି, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ସମାନ ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ସମାଧି ସମୟାଚାର, କାଳାତୀତ । ତାହାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜର ପ୍ରୟାସରେ ତୀବ୍ରତା ଆଣ । ସମଗ୍ରତା ଆଣ । ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରିଛ ତ ଇଚ୍ଛାର ସ୍ଵାଦକୁ ଆହୁରି ତୀବ୍ର କର । ଯଦି ସେ ଦିଗରେ ବଢ଼ିଯାଇଛ ତେବେ ତିକ୍ତ ସ୍ଵାଦ ପ୍ରତି ଭୟ କର ନାହିଁ ।

ଉନ୍ମୁଦର ପରିପକ୍ୱତା ପାଇଁ ପାଗଳାମି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଉଚିତ । କଜା ଇଚ୍ଛାରେ କାମ ଚଳିବ ନାହିଁ, ଇଚ୍ଛା ପକ୍କା ହେବା ଦରକାର । ଭଲ ଏମିତି ଧୀରେ ଧୀରେ କ'ଣ ଚାଲିବା ? ଗୋଟିଏ ପାଦ ଏପଟ ତ ଗୋଟିଏ ପାଦ ସେପଟ । ସମୟର ନୃତ୍ୟକୁ ଆହୁରି ତୀବ୍ର କର । ଏବେ ସମୟ ବେଶୀ ନାହିଁ, ଭୁଲ କର ନାହିଁ - ଶୀଘ୍ର କର ଓ ତୀବ୍ରତା ଆଣ । ସାଧନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଗରେ ହେବା ଉଚିତ ଶହେ ଡିଗ୍ରୀରେ ପାଣି ଫୁଟିଲେ ହିଁ ବାଷ୍ପ ହୋଇପାରେ ସାଧନା ମଧ୍ୟ ଯେବେ ଶହେ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇଥାଏ ତ ଅହଂକାର ବିଲୀନ ହୋଇଯାଏ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାର୍ଗ ନାହିଁ । ଏହି ମାର୍ଗରେ ସମସ୍ତ ଶଙ୍କାର ସମାଧାନ ରହିଛି ।

ଧ୍ୟାନ କରିବା...

(ପଞ୍ଚମ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ)

ଏହିପରି ନିରନ୍ତର ଓ ବରାବର ଧ୍ୟାନର ଅଭ୍ୟାସ କରି କରି ଧ୍ୟାନର, ସାଧକର ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ଧ୍ୟାନମୟ ହୋଇଯାଏ, ଆନନ୍ଦମୟ ହୋଇଯାଏ । ସେ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଚାଲିଥାଏ, ତେଣିକି ସେ ବ୍ୟବସାୟୀ ହେଉ, ଚିକିତ୍ସକ ହେଉ, କୃଷକ ହେଉ, ଅଭିଯନ୍ତା ହେଉ, ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହେଉ କି ଶିକ୍ଷକ ହେଉ, ତାକୁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସହିତ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ କରୁ ନାହିଁ, ମୁଁ ଶରୀର ଠାରୁ ଅଲଗା । ମୁଁ ତ କେବଳ ଦୁଃଖ, ସାକ୍ଷୀ ମାତ୍ର । ଏହି ପରି ତା' ମନରେ କର୍ତ୍ତାପଣର ଅଭାବ ହୋଇଯାଏ । ତାକୁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜ ଆତ୍ମାରେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଅନୁଭୂତି ହେବାରେ ଲାଗେ । ତାକୁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏକ ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦର ଅନୁଭବ ହେବାରେ ଲାଗେ । ସେ ସ୍ଵୟଂକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ର ମାତ୍ର ମାନି, ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ କରିଯାଏ । ସେତେବେଳେ ସେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ତ ରହିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଆସକ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ସେତେବେଳେ ତା'ର କର୍ମ ନିଷ୍କାମ କର୍ମରେ ବଦଳିଯାଏ ।

ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ସାଧକ କେବଳ ସୁଖାସନ ବା ପଦ୍ମାସନରେ ବସିବା ବେଳେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଖେଳିବା, ଶୋଇବା, ହସିବା, କହିବା, ଚାଲିବା, ଦୌଡ଼ିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନରେ ହିଁ ରହିଥାଏ । ଏବେ ତାକୁ ଆଉ ଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟତ୍ନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ, ବରଂ ଧ୍ୟାନାବସ୍ଥାରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟତ୍ନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଅବସ୍ଥା ହିଁ ବାସ୍ତବିକ ଧ୍ୟାନର ଅବସ୍ଥା । ତାକୁ ମନେହୁଏ ଯେମିତି ଭଗବାନ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ତା' ସହିତ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଚାଲିଲେ ଭଗବାନ ବି ତା' ସହିତ ଚାଲନ୍ତି । ସେ ଖାଇଲେ ଭଗବାନ ବି ତା' ସହିତ ଖାଆନ୍ତି । ସେ ହସିଲେ ଭଗବାନ ବି ତା' ସହିତ ହସନ୍ତି । ସେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବେଳେ ଭଗବାନ ବି ତା' ସହିତ ଥାଆନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହେଉଛି ଧ୍ୟାନର ବାସ୍ତବିକ ସ୍ଥିତି, ଯାହାକୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଚାହିଁଥାଉ ଏବଂ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସତତ ଅଭ୍ୟାସର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ନର ଓ ନାରୀ... ତୃତୀୟ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ସୁଯୋଗ ନ ମିଳିଲେ ତ ଯେକେହି ଜେଲରେ ବନ୍ଦ କ'ଣଦୀନାଙ୍କ ପରି ଦୂରବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖାଯାଇ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାକୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରୂପେ ଚାଲିବା ଓ ପ୍ରତିଭା ବିକାଶ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳେ, ସମାନ ଅବସର ମିଳେ, ତ ନାରୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ପାରିବ । ସଶକ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ । ମଧ୍ୟଯୁଗରେ ନାରୀକୁ କେବଳ ଘରର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ଦିଆଗଲା । ତଥାକଥିତ ଆଦର୍ଶ ନାମରେ ତା'ର ସାଧନତା ଛଡ଼ାଇ ନିଆଗଲା । ମଧ୍ୟଯୁଗ ପରେ ମଧ୍ୟ ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ନାରୀକୁ ବହୁତ ସାମାଜିକ କୁରାତି ମୂର୍ଚ୍ଛମାନତା ଓ ପାଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକର ସାମନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି ।

ପୁତ୍ର ହିଁ ପିତାର ବଂଶକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଉଥିବା ଅସଲ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟେ, ପୁତ୍ର ଦ୍ଵାରା ମୁଖାଗ୍ନି ଦେବା ଫଳରେ ପିତାକୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ, କନ୍ୟା ପରର ସଂପତ୍ତି ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରବିରୋଧୀ

ମୂର୍ଚ୍ଛମାନତା ଗୁଡ଼ିକ ନାରୀମାନଙ୍କର ସାଧନତାକୁ କେବଳ ହରଣ କଲା ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର କ୍ଷମତା, ପ୍ରତିଭା ବିକଶିତ କରିବାର ଅବସର ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ କଲା । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ରାଜା ରାମମୋହନ ରାୟ, ଇଶ୍ଵର ଚନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାସାଗର, ସାମା ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ଵତୀ, ସାମା ଓ ବିବେକାନନ୍ଦ ଓ ମହର୍ଷି ଅରବିନ୍ଦ । ଭଳି ଅସଂଖ୍ୟ ମହାନ ବିଚାରକ ଏବଂ ସମାଜ ସୁଧାରକ ନାରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ମୂର୍ଚ୍ଛମାନତା, କୁରାତି ଓ ପାଖଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ନାରୀକୁ ହେଉଥିବା ହାନିର ଅନୁଭବ କଲେ ଆଉ ନିଜର ଲେଖା, ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ସାମାଜିକ-ସଂସ୍କୃତିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ନାରୀ ଜାଗୃତି, ନାରୀ ଜାଗରଣ, ନାରୀ ସଶକ୍ତିକରଣ ପାଇଁ ଚଲାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ଅମୂଲ୍ୟ ଯୋଗଦାନ ଦେଲେ । ଫଳରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାଗୃତି ଆସିବାରେ ଲାଗିଲା ଏବଂ ନାରୀମାନେ ନିଜର ମେଧା, ପ୍ରତିଭା ଓ ପୁରୁଷାର୍ଥ ବଳରେ ସମାଜରେ

ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ଏବଂ ମାନବ ସମାଜର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରଗତିରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲମୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଲେ ।

ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଲୈଙ୍ଗିକ ଭେଦଭାବ, ପୁଅ-ଝିଅ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ, ବୋହୂ-ଝିଅ ମଧ୍ୟରେ ତଫାତ, ଘରୋଇ ହିଂସା, କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉଥିବା ଅପରାଧ, ଯୌନ ଶୋଷଣ, ଅସୁରକ୍ଷା, ଅଶିକ୍ଷା, ବାଲ୍ୟବିବାହ, ଯୌତୁକ ପ୍ରଥା, କନ୍ୟା ଭୃଣ ହତ୍ୟା ଭଳି ମାନସତା ପରିବାର ଓ ସମାଜରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଅଛି । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ପରିବାର, ସମାଜ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରର ବ୍ୟାପକ ହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯଥା ଶୀଘ୍ର ଦୂର କରିବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ନାରୀ ସଶକ୍ତିକରଣ ଉପରେ ସାମା ବିବେକାନନ୍ଦ ଠିକ୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମାତୃଭୂମି ଏବଂ ନାରୀ ଜାତି ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାବ, ସମ୍ମାନ ଭାବ ଏବଂ ନାରୀ ଜାତି ସ୍ଵୟଂ ଜାଗରୁକ ହେବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଆମ ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ହୋଇ ପାରିବ । ଯେଉଁ ଦେଶରେ, ଯେଉଁ ଜାତିରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରାଯାଏ ନାହିଁ,

ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ପ୍ରତିଭାକୁ ବିକଶିତ କରିବାର ପ୍ରୟାସ-ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଯାଏ ନାହିଁ ଓ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ସେହି ଦେଶ, ସେହି ଜାତି କେବେ ବଡ଼ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ବିକଶିତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସକାରାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ରଖୁଥିଲେ ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ ଓ ସହୃଦ୍ୟ ମାନୁଥିଲେ । ସେ ନାରୀକୁ ଅବଳା ବୋଲି କହିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନ ଧାରଣା ଥିଲା ଯେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଅବଳା କହିବା ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଶକ୍ତିକୁ ଦୂର କରିବା ସଙ୍ଗେ ସମାନ । ଆମେ ଯଦି ଇତିହାସ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇବା ତ ସେମାନଙ୍କ ବୀରତାର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ମିଳିବ ମହିଳାମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ, ପ୍ରତିଭା-ପୁରୁଷାର୍ଥ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁଭୂତି ବଳରେ ଦେଶର ରୂପ ବଦଳାଇ ପାରନ୍ତି । ସମାଜକୁ ଅପଙ୍ଗତାର ସ୍ଥିତିରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ହେତୁ ନାରୀ ଜାଗରଣ, ନାରୀ ସଶକ୍ତିକରଣ ଆବଶ୍ୟକ ।

ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଚାର ପାଇଁ କଂଗ୍ରେସର କମିଟି ଗଠନ

ସମ୍ବଲପୁର : ତ୍ରିସରାୟ ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନରେ ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ଅଧିକ ଗତିଶୀଳ କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା କଂଗ୍ରେସ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ପ୍ରଚାର କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଛି । କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ଜିଲ୍ଲା କଂଗ୍ରେସ କମିଟିର ସଭାପତି ତଥା ପୂର୍ବତନ ବିଧାୟକ ଅଶ୍ୱିନୀ ଗୁରୁ ରହିଥିବା ବେଳେ ଉପସଭାପତି ନିରଞ୍ଜନ ତ୍ରିପାଠୀ ଅବାହକ ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କମିଟିରେ ଆଉ ୨୧ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ଏଥିସହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ଜୋନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କମିଟି କରାଯାଇଛି । ଉଭୟ ଜୋନ କମିଟି ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ସରାୟ କମିଟି ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରି ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଧିକ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ବାଗଡ଼ିଦ୍ୱିରେ ତିନି ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ରହଣି ଦାବି

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା: କର୍ମିତା ବ୍ଲକ ବିଜେପି ପକ୍ଷରୁ ବାଗଡ଼ିଦ୍ୱି ରେଳ ଷ୍ଟେସନରେ କରୋନା ଲକ୍ଷ୍ମଣନ ସମୟରେ ଅନେକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ରହଣି ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ପୁନଃ ଏହି ଷ୍ଟେସନରେ ଟ୍ରେନ୍ ଗୁଡ଼ିକର ରହଣି ଦାବି କରାଯାଇଛି । ଏ ନେଇ ଚକ୍ରଧରପୁର ଡିଭିଜନ ଡିଆରଏମ୍ଙ୍କ ସହ ଟ୍ରେନ୍ ରହଣି ନେଇ ଆଲୋଚନା କରିବା ସହ ରେଳମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାବିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ବିଜେପି କର୍ମିତା ମଣ୍ଡଳ ବ୍ଲକ ସଭାପତି ବିଜୟ ଶର୍ମା, କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ନିର୍ମଳ ବଧାନ, ଜିଲ୍ଲା ଉପସଭାପତି ନିତ୍ୟା ଅଗ୍ରୱାଲ ଡିଆରଏମ୍ଙ୍କ ଦାବିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଇସ୍ତାତ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍, ସମଲେଶ୍ୱରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ଏବଂ ରାଜ୍ୟରଣୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ରହଣି ଦାବି କରାଯାଇଛି ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ପ୍ରବଣ ଅଇଁଠାପାଲିର ସ୍ତ୍ରୀୟା ସମାଧାନ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ସମ୍ବଲପୁର : ସମ୍ବଲପୁରର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଅଇଁଠାପାଲିର ତିନୋଟି ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଏକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ପ୍ରବଣ ଏହାର ସ୍ତ୍ରୀୟା ସମାଧାନ ପାଇଁ ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରବେଶକ ଓ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରାଳୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସମ୍ବଲପୁରର ପୂର୍ବତନ ସାମ୍ବଦ ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ହୋତା ଏ ବାବଦରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖି ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ପାରେ ଯେ ୫୩ ନମ୍ବର ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ଓ ୧୦ ନମ୍ବର ରାଜ୍ୟ ରାଜପଥ ସଂଯୋଗ

ସ୍ଥଳୀ ସହୀଦ ବିର୍ଯ୍ୟାମୁଖା ଛକ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଛକ ଏପରି ଡିଜାଇନରେ ହେଉଛି ଯେ ଗୁରୁତର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଓ ମୃତ୍ୟୁ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟହ ହଜାରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବହୁ ଚଳ ବିଶିଷ୍ଟ ଟ୍ରକ ଗାଡ଼ି ଏହି ରାସ୍ତାରେ ଯାତାୟାତ କରୁଛି । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟହ ଏକ ହଜାର ଲୋକ ବିବାହ ମଣ୍ଡପ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ସିଟି ଷ୍ଟେସନକୁ ଏହି ରାସ୍ତା ଦେଇ ଯିବା ଆସିବା କରନ୍ତି । ତା ବାହାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ସାଧାରଣ ଲୋକ, ବାଷା, ସ୍କୁଲ ଛାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯିବା ଆସିବା କରନ୍ତି । ପ୍ରସାବିତ ଆକାଶ ମାର୍ଗ ରାସ୍ତା ଆଧୁନିକ

କୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ କରାଗଲେ ଏବଂ ନୂତନ ବ୍ୟାସ୍ତ୍ରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ରାଜପଥ ୧୦ରେ ଅନୁଲିଆ ପଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପିଲ୍ଲାର ବିଶିଷ୍ଟ ଆକାଶ ମାର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀୟା ସମାଧାନ ହେବ ଓ ଅନେକ ଧନ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିବ । ଅଧିକତ୍ୱ ସମ୍ବଲପୁରର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଓ ସୁନ୍ଦର ହେବ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ହୋତା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ।

ସମ୍ବଲପୁରରେ ପୁଣି ଗୋ-ହତ୍ୟାକାରୀ ସକ୍ରିୟ

ସମ୍ବଲପୁର : ଧନୁପାଲି ପୋଲିସ ଡିଭିଜନ୍ ଗାଟି ସ୍ଥାନରୁ ୬୮ କି.ଗ୍ରା ଓଜନର ଗୋ-ମାଂସ ଜବତ କରିଥିବା ବେଳେ ଏହି ଘଟଣାରେ ୫ ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଛି । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ନିକଟରୁ ମାଂସ ତତଲିବା ପାଇଁ ରହିଥିବା ଓଜନ ମେସିନ୍, ଫ୍ରିଜର ଓ ମାଂସ କଟା ଚାପଟ ଜବତ କରିଛି । ଏହାଛଡ଼ା ଧନୁପାଲି ପୁଲିସ୍ ଗାଟି ଡିନ୍ ଡିନ୍ ମାମଲା ରୁଜୁ କରି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ କୋର୍ଟ ବାଲାଣ କରିଛି ।

ବେଳେ ତା' ନିକଟରୁ ହତ୍ୟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଥିବା ୫ଟି ଗୋରୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିବା ବେଳେ ୩୮ କିଲୋଗ୍ରାମ ଓଜନର ଗୋ-ମାଂସ, ୨ଟି ଲୁହା ଚାପଟ ଓ ୨ଟି କାଠ ଗଣ୍ଡି ଜବତ କରିଥିଲା । ତୃତୀୟ ଘଟଣାରେ ପୁଲିସ୍ ସୁନାପାଲିର ଏମ୍ଡି ମୌସିନ୍ ଓରଫ୍ ବାବୁ (୨୪) ଓ ସଦର ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସିନ୍ଦୂରପଙ୍କର ନୁଆଖାଉ ଝରିଆ (୫୫)କୁ ଗିରଫ କରିଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ

ଫେରାର୍ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ନିକଟରୁ ପୁଲିସ୍ ୧୬ଟି ଗାଈ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିବା ବେଳେ ୧୫ କିଲୋ ଗୋ-ମାଂସ, ଗୋଟିଏ ଲୁହା ଚାପଟ, ଗୋଟିଏ ଫ୍ରିଜର, ଗୋଟିଏ ଓଜନ ମେସିନ୍ ଜବତ କରିଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ସରିଫ୍ ଓ ମୌସିନ୍ ବିରୋଧରେ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଧନୁପାଲି ଥାନାରେ ମାମଲା ରହିଥିବା ନେଇ ପୁଲିସ୍ ପ୍ରେସ୍ ବିବୃତିରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଛି ।

ସୂଚନା ଅନୁସାରେ, ସୁନାପାଲି ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପକ ଗୋ-ହତ୍ୟା କରାଯାଉଥିବା ନେଇ ପୁଲିସ୍ ସୂଚନା ମିଳିଥିଲା । ଏହି ଘଟଣାରେ ଧନୁପାଲି ପୁଲିସ୍ ଗାଟି ଟିମ୍ ଡିନ୍ ଡିନ୍ ସ୍ଥାନରେ ଚଢ଼ଉ କରିଥିଲା । ମୋତିଝରନରେ ପୁଲିସ୍ ଚଢ଼ଉ କରି ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ସରିଫ୍ ଶାନ୍ ଓରଫ୍ କନି (୩୦)କୁ ଗିରଫ କରିଥିବା

କରାଯାଇଥିଲା । ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ପୁଲିସ୍ ୧୫କିଗ୍ରା ମୋ-ମାଂସ ଜବତ କରିଥିବା ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଚାପଟ, ଗୋ-ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଥିବା କାଠ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଘଟଣାରେ ପୁଲିସ୍ ସୁନାପାଲିରେ ଚଢ଼ଉ କରି ଏମ୍ଡି ଅରବାଜ୍ ଓରଫ୍ ବାଦ୍ ଶାହ (୨୧) ଓ କମଳାପଡ଼ାର ଅଶିଳ କୁମ୍ଭାର (୪୫)କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲା । ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ପୁଲିସ୍ ହତ୍ୟା

କରାଯାଇଥିଲା । ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ପୁଲିସ୍ ୧୫କିଗ୍ରା ମୋ-ମାଂସ ଜବତ କରିଥିବା ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଚାପଟ, ଗୋ-ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଥିବା କାଠ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଘଟଣାରେ ପୁଲିସ୍ ସୁନାପାଲିରେ ଚଢ଼ଉ କରି ଏମ୍ଡି ଅରବାଜ୍ ଓରଫ୍ ବାଦ୍ ଶାହ (୨୧) ଓ କମଳାପଡ଼ାର ଅଶିଳ କୁମ୍ଭାର (୪୫)କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲା । ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ପୁଲିସ୍ ହତ୍ୟା

ଭଗବତ୍ ମତବାଦ

ଗୋପାଳୀୟ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଚାରୋଟି ଭଗବତ୍ ମତବାଦ ଅଛି । ଅବତାରୀ ବାଦ, ଶାସ୍ତ୍ର ବାଦ, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ବାଦ, ଗୁରୁ ବାଦ । ଅବତାରୀ ବାଦ- ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଆସୁରୀ ପ୍ରକୃତି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାନ୍ତି ଏବଂ ଦୈବାଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ସଂଖ୍ୟା କମିଯାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବ୍ରହ୍ମା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଅବତାର ଧାରଣ କରି ଦୁଷ୍ଟ ସଂହାର କରନ୍ତି । ସେହି ଅବତାରୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ଲୀଳା ପୁରାଣମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଶାସ୍ତ୍ରବାଦ- ଭଗବାନ କିଏ ନ ଜାଣିଲେ ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନ କହେ ତୁମେ ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ତାଙ୍କୁ ନ ଜାଣି ଯଦି ଅନ୍ଧଭାବେ ପୂଜା କର ତୁମର ସମସ୍ତ ଆରାଧନା ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ । ଆମର ଦେହରେ ଭଗବାନଙ୍କ ମହତ୍ୱ ଏବଂ ଉପନିଷଦରେ ଭଗବାନଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଜନ୍ମାନ୍ତର ବାଦ- ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁର

ଧାରା ବା ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ କୁ ଜନ୍ମାନ୍ତର ବାଦ କହନ୍ତି । ମନରେ ଯେଉଁ ରୂପ ଓ ଗୁଣ ଅନୁଭବକୁ ଆସେ ତାକୁ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି ବା ଜନ୍ମ ବୋଲି କହୁ । କୌଣସି ରୂପ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ ବା ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଲେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ବୋଲି କହିଥାଉ । ଗାତା କହେ- 'ପୁନରପି ଜନମ' ପୁନରପି ମରଣ' ପୁନରପି ଜନନୀ ଜଠରେ ଶୟନ । ବାର ବାର ଜୀବ ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ଚକ୍ରେ ପଡ଼ୁଛି ଏବଂ ଜନ୍ମ ହେବା ପାଇଁ ଜନନୀ ଗର୍ଭରେ ଶୟନ କରୁଛି । ଯଦି ଜୀବ ନିଷ୍ପାମ ଭାବେ ବ୍ରହ୍ମ ଆରାଧନା କରିବ, ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା କରିବ ସେ ମଣିଷରୁ ଦେବତା ହୋଇ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମକୁ ଜାଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବ ଓ ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁ ଚକ୍ରେ ଉଦ୍ଧାର ହେବ । ଗୁରୁବାଦ- ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଗୁରୁତତ୍ୱ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ଆମର ଅବତାରୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରୁ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଗୁରୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଆଧାତ୍ମିକ ଶାସ୍ତ୍ର ଗୁରୁଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛି । ଭାଗବତ କହେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ

ଦେଇଛି । ଭାଗବତ କହେ- 'ଗୁରୁଙ୍କୁ ନ ମଣିବ ନର, ଗୁରୁ ହିଁ ସାକ୍ଷାତ ଈଶ୍ୱର ।' ଶାସ୍ତ୍ର କହେ- ଗୁରୁ ହିଁ ଶକ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ମହେଶ୍ୱର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆଧାର ପରଂ ବ୍ରହ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନ ଗୁରୁ ଅର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ବୋଲି କହେ । ଜ୍ଞାନ ବିନା ସୃଷ୍ଟି ସର୍ଜନା, ପାଳନ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ଜୀବ ଜଗତ ସ୍ଥାୟୀ ପାଳନ ଯିବ । ଏଣୁ ବ୍ରହ୍ମା ବହୁ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜକୁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଜ୍ଞାନ ଭାବରେ ଆନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଏ ସଂସାରରେ ଜ୍ଞାନର ଲୀଳା ଖେଳା ଚାଲିଛି । ଏ ସୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି, ଯେଉଁ ରୂପ ରେଖା ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି, ଭଗବାନଙ୍କ ଅବଦାନ ଭିତରେ ଯାହା କିଛି ମିଳୁଛି ତାହା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଲା । ଏଣୁ ଦିବ୍ୟ ଦର୍ଶନ କହେ- 'ଗୁରୁ ବିନା ମୁକ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ଚାରି ବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଦୈତରୁ ଅଦୈତ ବାଦକୁ ଗତି କରୁ । ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନ କହେ ଆମେ ଗୃହୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଆମର ସାଧନା ଦୈତ ବାଦରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଦୈତ ବାଦ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଧାନପଢ଼ା, ସମ୍ବଲପୁର

ଆମଘୋରୀ ଠାରେ ବାଦୀ ପାଲା

ସମ୍ବଲପୁର : ଆମଘୋରୀ ଠାରେ ସମ୍ବରଣ ଉପାଖ୍ୟାନ ଉପରେ ବାଦୀ ପାଲା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ପାଲା ଗାୟିକା ସ୍ନେହଲତା ବାଘ ଓ ବର୍ଷାରାଣୀ ଅଲନଙ୍କ ଦଳ ଭାଗ ନେଇ ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ଓ କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବ ରଥଙ୍କ ଭଳି ଆ ବିଶିଷ୍ଟ କବିଙ୍କ କାବ୍ୟ କବିତାର ଉଚ୍ଚୁତି ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀ ପାଲା ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱରୀ ଧର୍ମ ସଂସଦର ସଭାପତି ଗୋପାଳୀୟ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ବିଚାରକ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ସୂଚନା
 ସାପ୍ତାହିକ 'ସ୍ୱୀକାର' ନେବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ଗ୍ରାହକମାନେ ତାଙ୍କର ଦେଖ କାନାରା ବ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ବଲପୁର ଶାଖାର ଏକାଡ଼କ୍ସ ନମ୍ବର ୦୧୮୫୨୦୧୦୨୧୫୩୮, ଆଇଏଫସି କୋଡ୍- ସିଏନଆର୍ବି ୦୦୦୦୧୮୫ ରେ ଏନଇଏଫଟି, ଆରଟିଜିଏସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଜମା କରି ପାରିବେ ।

Subscription Rate of The Sweekar	
Life Member	- Rs.5000.00
Annual	- Rs. 500.00
Half-yearly	- Rs. 250.00
Quarterly	- Rs. 120.00
Advertisement Tariff of The Sweekar	
Full Page	- Rs. 2,00,000.00
Half Page	- Rs. 1,00,000.00
Quarter Page	- Rs. 50,000.00
Colour Advertisement - 100% Extra	

